

Številka: 007-282/2018/
Ljubljana, 24. julij 2019
EVA 2018-2330-0101
GENERALNI SEKRETARIAT VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE Gp.gs@gov.si
ZADEVA: Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o kmetijstvu – predlog za obravnavo
1. Predlog sklepov vlade:
Na podlagi drugega odstavka 2. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13, 47/13 – ZDU-1G, 65/14 in 55/17) je Vlada Republike Slovenije na seji dne ... pod točko ... sprejela naslednji sklep:
Vlada Republike Slovenije je določila besedilo predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o kmetijstvu ter ga pošlje v obravnavo Državnemu zboru Republike Slovenije po skrajšanem postopku.
Stojan Tramte generalni sekretar
Priloga:
☐ predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o kmetijstvu.
Sklep prejmejo:
<ul style="list-style-type: none">– Državni zbor Republike Slovenije;– Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano;– Služba Vlade Republike Slovenije za zakonodajo;– Ministrstvo za finance.
2. Predlog za obravnavo predloga zakona po nujnem ali skrajšanem postopku v državnem zboru z obrazložitvijo razlogov:
Predlagane spremembe so nujno potrebne za nemoteno izvajanje ukrepov skupne kmetijske politike in za uskladitev s pravnim redom Evropske unije.
3.a Osebe, odgovorne za strokovno pripravo in usklajenost gradiva:
<ul style="list-style-type: none">– dr. Darja Majkovič, generalna direktorica Direktorata za kmetijstvo,– mag. Marjeta Bizjak, namestnica generalne direktorice Direktorata za kmetijstvo,– dr. Bojan Pahor, v.d. generalni direktor Direktorata za hrano in ribištvo– dr. Janez Posedi, Uprava za varno hrano, veterinarstvo in varstvo rastlin RS– Andrej Hafner, vodja Sektorja za pravno sistemske zadeve v kmetijstvu.
3.b Zunanji strokovnjaki, ki so sodelovali pri pripravi dela ali celotnega gradiva:
Pri pripravi niso sodelovali zunanji strokovnjaki.
4. Predstavniki vlade, ki bodo sodelovali pri delu državnega zbora:
<ul style="list-style-type: none">– dr. Aleksandra Pivec, ministrica,– mag. Tanja Strniša, državna sekretarka,– dr. Jože Podgoršek, državni sekretar,– dr. Darja Majkovič, generalna direktorica Direktorata za kmetijstvo,– mag. Marjeta Bizjak, namestnica generalne direktorice Direktorata za kmetijstvo,– Andrej Hafner, vodja Sektorja za pravno sistemske zadeve v kmetijstvu,– dr. Bojan Pahor, v.d. generalni direktor Direktorata za hrano in ribištvo.

5. Kratek povzetek gradiva:

Temeljni cilji Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o kmetijstvu so uskladitev s predpisi Unije in dopolnitve vsebin, ki se nanašajo na področje spremljanja organske snovi in hranil v kmetijskih tleh, poenostavitve nekaterih administrativnih postopkov za izvajanje ukrepov kmetijske politike, ukrepov inšpektorjev, natančnejša določitev vodenja zbirk podatkov in določitev nekaterih novih zbirk podatkov.

V skladu s predpisi Unije se dopolni pristojnost za spremljanje stanja organske snovi v kmetijskih tleh, ki je potrebno za oceno emisij in odvzemov toplogrednih plinov, ki nastanejo pri dejavnostih v zvezi z rabo zemljišč, spremembah rabe zemljišč in kmetijske proizvodnje.

Zaradi ohranjanja trajne rodovitnosti kmetijskih zemljišč, varstva kmetijskih zemljišč pred onesnaženjem in nesmotrno rabo ter za ohranjanje in izboljšanje virov za trajnostno pridelavo, Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo) vzpostavlja pravno podlago za sistematično spremljanje stanja kmetijskih tal, ki se bo izvajalo predvsem na podlagi analize talnih vzorcev tal. Sistem bo vključeval uporabo enotnih metod za analizo tal, ki jih bodo izvajali imenovani laboratoriji. Vsi podatki analiz stanja tal se bodo vodili v enotnih zbirkah, ki jih bo upravljalo ministrstvo.

Zaradi zahtev pri varovanju okolja se vzpostavlja pravna podlaga za ravnanje in uporabo sredstev za gnojenje (npr. mineralnih in organskih gnojil, sredstev za izboljšanje tal, rastnih substratov), živinskih gnojil ter organskih ostankov proizvodnje pri predelavi kmetijskih rastlin (npr. oljčne tropine).

Zaradi uskladitve s predpisi Unije se določi pristojni organ za certificiranje hmelja in hmeljnih proizvodov ter ureja javno pooblastilo za certificiranje hmelja in hmeljnih proizvodov.

Predlog zakona predvideva tudi poenostavitev določbe glede sprejema programa javnih služb. V predlagani spremembi zakon je nedvoumno določeno, da vlada predpiše večletni program javne službe, minister pa, enotno za vse javne službe, sprejme letni program dela, ne glede na način izbire izvajalca javne službe.

Predlaga se, da bi Republika Slovenija, ki je pobudnica Svetovnega dneva čebel, podeljevala nagrado Zlata čebela kot najvišje državno priznanje za prispevek k ohranjanju in razvoju čebel in divjih opraševalcev.

Z novimi predpisi Unije se usklajujejo členi, ki so vezani na označevanje ekološke pridelave in predelave ter uvedba evidence ekološkega rastlinskega razmnoževalnega materiala in rastlinskega razmnoževalnega materiala iz preusmeritve, ekološko vzrejenih živali in ekološko gojenih nedoraslih organizmov iz akvakulture.

Za potrebe monitoringa vsebin na področju shem kakovosti in lažjega oblikovanja kmetijske politike na tem področju, bo v prihodnje urejeno tudi spremljanje certificiranih površin oziroma letnih količin proizvodov oziroma živil iz shem kakovosti in evidenca pridelave zelenjave in zelišč.

Dopolni se zbirka podatkov o emisijah toplogrednih plinov in spremljanju stanja kmetijskih tal ter vzpostavi nova zbirka podatkov rastlinske genske banke zaradi upravljanja in zagotavljanja dostopa do rastlinskih genskih virov.

6. Presoja posledic za:

a)	javnofinančna sredstva nad 40.000 EUR v tekočem in naslednjih treh letih	DA
b)	usklajenost slovenskega pravnega reda s pravnim redom Evropske unije	DA

c)	administrativne posledice	
č)	gospodarstvo, zlasti mala in srednja podjetja ter konkurenčnost podjetij	
d)	okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki	
e)	socialno področje	
f)	dokumente razvojnega načrtovanja: <ul style="list-style-type: none"> – nacionalne dokumente razvojnega načrtovanja – razvojne politike na ravni programov po strukturi razvojne klasifikacije programskega proračuna – razvojne dokumente Evropske unije in mednarodnih organizacij 	NE
7.a Predstavitev ocene finančnih posledic nad 40.000 EUR: (Samo če izberete DA pod točko 6.a.)		

I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu				
	Tekoče leto (t)	t + 1	t + 2	t + 3
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) prihodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) prihodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) odhodkov državnega proračuna	0	+153.000	+107.000	+104.000
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) odhodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) obveznosti za druga javnofinančna sredstva				
II. Finančne posledice za državni proračun				
II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
PU 2330 - MKGP	1102 Kmetijstvo – Ukrepi za stabilizacijo trga	160084 Pedologija in monitoring tal	200.000	242.000
PU 2330 - MKGP	110203 Strokovne naloge in svetovanje v kmetijstvu	142910 Strokovne naloge v rastlinski proizvodnji	876.451	231.287
PU 2330 - MKGP	110205 Ureditev kmetijskih trgov	170053 Evidence v podporo kmetijstvu	491.390	710.000
II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ				

II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:		
Novi prihodki	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ		
<p>OBRAZLOŽITEV:</p> <p>I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu</p> <p>II. /Finančne posledice za državni proračun Prikazane morajo biti finančne posledice za državni proračun, ki so na proračunskih postavkah načrtovane v dinamiki projektov oziroma ukrepov:</p> <p style="padding-left: 40px;">II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene: Za področje spremljanja podnebnih sprememb ima ministrstvo odprt projekt Vzpostavitev enotnega inventurnega sistema za spremljanje emisij toplogrednih plinov v sektorju raba tal, spremembe rabe tal in gozdarstvo oz. skrajšan naziv Priprava sistema za obračun emisij v sektorju LULUCF in za spremljanje rodovitnosti tal. Na PP 160084 Pedologija in monitoring tal so za ta namen sprejeta proračunska sredstva v višini 200.000 EUR za leto 2019. NRP je odprt do 31. 12. 2021. Za leto 2020 je planiran proračun v višini 242.000 EUR.</p> <p>V okviru nekdanje PP 142910 Strokovne naloge v rastlinski proizvodnji v ukrepu 110203 Strokovne naloge in svetovanje v kmetijstvu bodo na novi PP Javna služba nalog rastlinske genske banke za leto 2020 zagotovljena sredstva v višini 10.000 EUR za vzpostavitev zbirke podatkov rastlinske genske banke.</p> <p>Sredstva za vzpostavitev evidence pridelovalcev zelenjave in zelišč v višini 65.000 EUR in za vodenje evidence pridelovalcev in predelovalcev ekoloških in integriranih kmetijskih pridelkov in živil višini 36.000 EUR so za 2020 planirana na PP 170053 Evidence v podporo kmetijstvu. V letu 2019 poraba sredstev ni predvidena.</p> <p style="padding-left: 40px;">II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo: /</p> <p>II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna: /</p>		
7.b Predstavitev ocene finančnih posledic pod 40.000 EUR:		
8. Predstavitev sodelovanja z združenji občin: /		
Vsebina predloženega gradiva (predpisa) vpliva na:	NE	
☐ pristojnosti občin, ☐ delovanje občin, ☐ financiranje občin.		
Gradivo (predpis) je bilo poslano v mnenje: / Predlogi in pripombe združenj so bili upoštevani: / – v celoti, – večinoma, – delno, – niso bili upoštevani.		
Bistveni predlogi in pripombe, ki niso bili upoštevani.		

9. Predstavitev sodelovanja javnosti:	
Gradivo je bilo predhodno objavljeno na spletni strani predlagatelja:	DA
Datum objave: 26. april 2019	
<p>Mnenja, predloge in pripombe so podali: Trgovinska zbornica Slovenije, Čebelarstva zveza Slovenije, Inštitut za trajnostni razvoj / Plan B za Slovenijo, Zadružna zveza Slovenije, Sindikata kmetov Slovenije, Zveza društev ekoloških kmetov Slovenije, Kmetijsko gozdarska zbornica Slovenije, Dr. Borut Vrščaj, Kmetijski inštitut Slovenije, Ga. Danica Hren.</p> <p>Prejete pripombe so bile v večini upoštevane v okviru obsega novele. Glede nekaterih določb so bila podana dodatna pojasnila na dveh usklajevalnih sestankih z deležniki. Predlog zakona je obravnaval tudi Svet za kmetijstvo in podeželje RS.</p>	
10. Pri pripravi gradiva so bile upoštevane zahteve iz Resolucije o normativni dejavnosti:	DA
11. Gradivo je uvrščeno v delovni program vlade:	NE
<p>Dr. Aleksandra Pivec ministrica</p>	

ZAKON O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O KMETIJSTVU

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

V Republiki Sloveniji je področje kmetijstva urejeno z Zakonom o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVVR, 26/14, 32/15, 27/17 in 22/18; v nadaljnjem besedilu: zakon), ki ga je Državni zbor Republike Slovenije sprejel aprila 2008.

Veljavni zakon temelji na načelih skladnosti, nevtralnosti in enakopravnosti ukrepov in programov kmetijske politike, kar pomeni, da morajo biti ukrepi in programi, ki se izvajajo na različnih področjih, usmerjeni k istim ciljem kmetijske politike. Zagotovljena mora biti tudi enakopravnost upravičencev, ki izpolnjujejo predpisane pogoje, pri uveljavljanju oziroma izvajanju ukrepov oziroma programa. V zakonu so neposredno določeni cilji kmetijske politike za uresničevanje gospodarske, prostorske, ekološke in socialne vloge kmetijstva in njegovega trajnostnega razvoja. Ti cilji so:

- stabilna pridelava kakovostne, čim cenejše in varne hrane ter zagotavljanje prehranske varnosti in čim višje stopnje samooskrbe;
- trajno ohranjanje rodovitnosti kmetijskih zemljišč;
- varstvo kmetijskih zemljišč pred onesnaženjem in nesmotrno rabo ter ohranjanje in izboljšanje virov za trajnostno pridelavo hrane;
- trajno povečevanje konkurenčne sposobnosti kmetijstva;
- ohranjanje poseljenosti in obdelanosti podeželja ter krajine;
- zagotavljanje primerne dohodkovne ravni kmetijskim gospodarstvom;
- uresničevanje načel varstva okolja in ohranjanja narave ter ohranjanje genskih virov.

Zakon je bil do sedaj spremenjen šestkrat. S spremembo iz sredine leta 2012 so bile uveljavljene spremembe v zvezi s posebno ureditvijo upravnega postopka in manjše spremembe, potrebne zaradi prilagoditve zakonodaji Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU). Poleg uskladitve postopkov in zahtev z veljavno zakonodajo in prakso pri izvajanju ukrepov skupne kmetijske politike (v nadaljnjem besedilu: SKP), je bil cilj tudi zmanjšati stroške in obremenitve strank, skupaj z zmanjšanjem administrativnih stroškov Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo) in Agencije Republike Slovenija za kmetijske trge in razvoj podeželja (v nadaljnjem besedilu: agencija).

Drugič je bil zakon spremenjen konec leta 2012, in sicer v zvezi s spremembami pristojnosti na področju varne hrane in varstva rastlin.

Tretjič je bil zakon spremenjen aprila 2014 zaradi ukrepov SKP ter z namenom dolgoročnega načrtovanja razvoja kmetijstva in živilstva, učinkovitega in celovitega izvajanja ukrepov ter hitrejšega prilagajanja zahtevam konkurence.

Četrta sprememba zakona iz maja leta 2015 je bila potrebna zaradi podaljšanja prehodnega obdobja za nadaljevanje izvajanja javnih služb. Določeno je bilo, da do ustanovitve ali izbire izvajalca javnih služb, najdlje pa do 31. decembra 2017, opravljajo naloge javnih služb dosedanji izvajalci javnih služb, če izpolnjujejo pogoje iz tega zakona.

Petič je bil zakon spremenjen v letu 2017 s ciljem dopolnitve definicije kmetijskega gospodarstva in nosilcev kmetijskega gospodarstva, dopolnitve določb posebnega upravnega postopka, ureditve področja podnebnih sprememb v kmetijstvu in gozdarstvu, izvajanja finančnih instrumentov, ureditev področja informiranja javnosti o kmetijski politiki, področja varstva potrošnikov in doniranja hrane.

Zakon je bil zadnjič dopolnjen leta 2018 z vsebinami, ki so se nanašale na področje verige preskrbe s hrano, kjer so se odpravile nekatere nove oblike nedovoljenih ravnanj. Vpeljala se je tudi možnost začasnega ali občasnega dela v kmetijstvu, s čimer se je kmetijski panogi omogočilo, da s pomočjo izvajalcev del opravi potrebno delo v točno določenem časovnem obdobju glede na proizvodni proces v panogi.

Tokratna sprememba je potrebna zaradi usklajevanja s predpisi Unije na področju ekološke pridelave in spremljanja in poročanja o stanju organske snovi za oceni emisij in odvzemov toplogrednih plinov iz kmetijstva. Zaradi varovanja proizvodne sposobnosti kmetijskih zemljišč se uvaja spremljanje stanja kmetijskih tal. Za izvajanje ukrepov kmetijske politike se poenostavlja nekatere administrativne postopke, bolj natančno opredeljuje nekatere ukrepe inšpektorjev in natančneje določa vodenja zbirke podatkov in vzpostavlja nekatere nove zbirke podatkov.

2. CILJI, NAČELA IN POGLOVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Cilji zakona ostajajo nespremenjeni. S spremembo zakona se dopolnjujejo področja kot so: spremljanje organske snovi in hranil v kmetijskih tleh zaradi emisij toplogrednih plinov, spremljanje stanja kmetijskih tal, gnojenje, vključno z uporabo rastlinskih ostankov pri pridelavi in predelavi kmetijskih rastlin, poenostavitve administrativnih postopkov za izvajanje ukrepov kmetijske politike, poenostavitev programa javnih služb, uskladitev s predpisi Unije glede ekološke pridelave in predelave in ureditev organizacije za kontrolo in certificiranje hmelja in hmeljnih proizvodov, ureditev evidenc kmetijskih pridelkov in živil iz shem kakovosti, vzpostavitev evidence pridelovalcev zelenjave in zelišč, evidence podatkov rastlinske genske banke ter nagrada za dosežke pri razvoju in ohranjanju čebel in divjih opraševalcev – "Zlata čebela".

Temeljne določbe zakona se usklajujejo z veljavnimi predpisi Unije tako, da so v predlogu upoštevani veljavni predpisi EU, katerih izvajanje ureja zakon.

2.2 Načela

Glede na zastavljene cilje, predlog zakona še vedno sledi načelom veljavnega zakona, postavljenim v letu 2008: načelo skladnosti, nevtralnosti in enakopravnosti ukrepov in programov kmetijske politike ter enakopravnosti upravičencev.

2.3 Poglavitne rešitve

Poglavitne rešitve lahko strnemo v naslednje vsebinske sklope:

- a) spremljanje bilance organske snovi in hranil v kmetijskih tleh (emisije in odvzemi toplogrednih plinov);
- b) spremljanje stanja kakovosti kmetijskih tal in gnojenja;
- c) poenostavitve administrativnih postopkov za izvajanje ukrepov kmetijske politike,
- č) ukrepi inšpekcije;
- d) uskladitev ekološke pridelave in predelave s predpisi Unije;
- e) ureditev oranizacije za kontrolo in certificiranje hmelja in hmeljnih proizvodov;
- f) poenostavitev priprave programa javnih služb;
- g) nagrada za dosežke pri ohranjanju in razvoju čebel in divjih opraševalcev – "Zlata čebela";
- h) ureditev evidenc s področja kmetijstva (natančnejša določitev vodenja zbirke podatkov in določitev nekaterih novih zbirke podatkov).

V nadaljevanju so predstavljene pomembnejše vsebine posameznega sklopa.

- a) spremljanje bilance organske snovi in hranil v kmetijskih tleh (emisije in odvzemi toplogrednih plinov)

Zaradi izpolnjevanja mednarodnih obveznosti, je predlagana dopolnitev 28.a člena tako, da se določi pristojnost za spremljanje in poročanje o stanju organske snovi in hranil v kmetijskih tleh, kar je potrebno za oceno emisij in odvzemov toplogrednih plinov, ki nastanejo pri dejavnostih v zvezi z rabo zemljišč, spremembo rabe zemljišč in kmetijsko proizvodnjo. Ker ministrstvo ni strokovno usposobljeno ter kadrovsko in tehnično opremljeno za izvajanje navedenih nalog, bo za te naloge podeljeno javno pooblastilo.

b) spremljanje stanja kakovosti kmetijskih tal in gnojenje

Zaradi potrebe po varovanju proizvodne sposobnosti tal ter tveganj za zdravje ljudi in okolja, zagotavljanju možnosti za blažitev podnebnih sprememb in prilagajanje nanje, je Evropska komisija že leta 2006 predlagala Direktivo o okviru za varstvo tal. Zaradi nacionalnih interesov nekaterih večjih držav članic, ki so blokirale njeno sprejetje, je Komisija v letu 2014 predlog umaknila. V Uniji še vedno nimamo obvezujočega predpisa o varstvu tal, je pa Evropska komisija sprejela tematsko strategijo za varstvo tal. Cilji strategije so, s preprečevanjem degradacije, ohranjanjem funkcij in ekosistemskih storitev tal ter sanacijo degradiranih tal, zagotoviti varstvo tal in hkrati njihovo trajnostno rabo. Pri doseganju ciljev trajnostne rabe ima svojo pomembno vlogo tudi SKP, kar se odraža pri vključitvi teh ciljev med cilje kmetijske politike v Republiki Sloveniji in njihovo navedbo v obstoječem zakonu. Za zagotavljanje varstva tal in njihove trajnostne rabe, se kot prvi korak predlaga vzpostavitev sistematičnega spremljanja stanja kmetijskih tal. Za to je pristojno ministrstvo, katerega naloga bo tudi zagotavljanje kakovosti in enotnosti rezultatov analiz tal, ki so podlaga za spremljanje stanja ter za pripravo rednega poročila o stanju kmetijskih tal.

V Sloveniji se trenutno spremlja stanja kmetijskih tal predvsem na podlagi fizikalno kemijskih analiz tal, ki se naredijo na podlagi odvzetih vzorcev zemlje. Takšno spremljanje ni sistematično urejeno, niti nimamo uveljavljenega centralnega zbiranja in upravljanja s temi podatki.

Analize tal se zdaj izvajajo v laboratorijih, ki delujejo v okviru različnih javnih institucij in zasebnih ponudnikov storitev. Ker to področje ni celovito urejeno, laboratoriji uporabljajo različne metode in standarde za analizo tal in zato rezultati niso neposredno primerljivi. Vzpostavitev sistema, v katerem bodo analize tal lahko opravljali le pooblaščen laboratoriji po enotnih metodah so predlagali tudi revizorji Ministrstva za finance pri pregledu izvajanja SKP.

Po vzpostavitvi sistema se bodo vsi podatki analiz vodili v enotni podatkovni zbirki, ki jo bo upravljalo ministrstvo. Podatkovna zbirka stanja tal bo namenjena za potrebe načrtovanja in spremljanja učinkov kmetijske politike.

Za namen zagotavljanja primerljivost rezultatov analiz med vsemi laboratoriji, ki bodo opravljali analize, bo minister predpisal metode in način za zagotavljanje kakovosti in enotnosti izvedbe in poročanja rezultatov. Minister bo predpisal tudi način oblikovanja cene analiz in na tak način preprečil morebitne neupravičene razlike pri stroških analiz za uporabnike. V skladu s trenutno veljavno zakonodajo, morajo narediti analizo tal samo tisti pridelovalci, ki so upravičenci pri nekaterih ukrepih kmetijske politike (npr. KOPOP: če uporabljajo mineralna gnojila, za kmetijska zemljišča na vodovarstvenih območjih).

Predlagana je tudi ureditev gnojenja, ki do zdaj ni urejeno s predpisi s področja kmetijstva. V praksi prihaja do težav, predvsem pri ravnanju z živinskimi gnojili, ker ni določeno kako se jih skladišči, z njimi ravna (npr. zorenje hlevskega gnoja) ter uporablja. Gnojenje ni namenjeno samo doseganju zelenih pridelkov kmetijskih rastlin, temveč je tudi eden od ukrepov za trajno ohranjanje rodovitnosti kmetijskih zemljišč. Če pridelovalci gnojijo brez analize tal obstaja velika verjetnost, da ne gnojijo optimalno. Samo s pravilnim in uravnoteženim gnojenjem, ki temelji na analizi tal, se doseže optimalna založenost tal s hranili in organsko snovjo, ohranja trajna

rodovitnost kmetijskih zemljišč ter zmanjša obremenjevanje okolja.

Poleg gnojenja s sredstvi za gnojenje, v skladu s predpisi Unije, ki urejajo sredstva za gnojenje in živinskih gnojil, se predlaga tudi ureditev uporabe ostankov proizvodnje in predelave kmetijskih rastlin (npr. oljčne tropine) za namen gnojenja oziroma izboljševanja tal. Z uporabo rastlinskih ostankov za namen gnojenja, se omogoči njihovo kroženje in vračanje organske snovi in hranil v kmetijska tla in tako izboljša njihovo rodovitnost, ob tem da to ne predstavlja tveganja za okolje. Podrobnejše pogoje za skladiščenje, ravnanje in uporabo gnojil, vključno z ostanki rastlin, na kmetijskih zemljiščih bo predpisala vlada.

c) poenostavitve administrativnih postopkov za izvajanje ukrepov kmetijske politike

Predlaga se, da lahko pašne in agrarne skupnosti pridobijo oziroma obdržijo davčno številko, ki je nujna za nemoteno izvajanje ukrepov kmetijske politike, kot tudi samega poslovanja in sledljivosti pašnih oziroma agrarnih skupnosti. Trenutno se zaradi tega, ker nekatere pašne in agrarne skupnosti nimajo davčne številke, kažejo velike težave pri izvajanju kmetijske politike.

Do sedaj je bil za pripravo strokovnih podlag in informacij za usmerjanje ukrepov kmetijske politike ter spremljanje razvoja kmetijstva vedno izbran Kmetijski inštitut Slovenije, kot vodilna raziskovalna inštitucija na tem področju v Sloveniji. Navedene naloge obsegajo tudi analizo stanja v kmetijstvu, ki so potrebne za pripravo rednega letnega poročila o stanju na področju kmetijstva in živilstva, ki ga ministrstvo vsako leto predloži vladi. Zato je predlagano, da se Kmetijskemu inštitutu Slovenije, kot usposobljeni instituciji na tem področju, podeli javno pooblastilo za izvedbo nalog za namen priprave rednega poročila. Kmetijski inštitut Slovenije bo na podlagi javnega pooblastila izvedel zlasti naslednje naloge in analize: kmetijske proizvodnje, cen v kmetijstvu, ekonomskih rezultatov kmetijstva, zunanje trgovine s kmetijskimi pridelki, stanja v živilskopredelovalni industriji in spremljanja in analiza ukrepov kmetijske politike.

Zaradi uskladitve zakona z Uredbo (EU) št. 910/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o elektronski identifikaciji in storitvah zaupanja za elektronske transakcije na notranjem trgu in o razveljavitvi Direktive 1999/93/ES se predlaga, da ima kvalificirani elektronski podpis enakovreden pravni učinek kot lastnoročni podpis.

č) ukrepi inšpekcije

Za preprečevanje goljufij in za bolj učinkovit nadzor pri prodaji kmetijskih pridelkov neposredno potrošniku se predlaga sprememba, po kateri sme kmetija neposredno potrošniku v okviru osnovne kmetijske dejavnosti prodajati samo kmetijske pridelke, ki so pridelani na tej kmetiji. Ustrezno se dopolnijo tudi ukrepi inšpektorjev in kazenske določbe.

d) uskladitev ekološke pridelave in predelave s predpisi Unije

V letu 2018 je bila sprejeta nova uredba o ekološkem kmetovanju, in sicer Uredba (EU) 2018/848 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o ekološki pridelavi in označevanju ekoloških proizvodov in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 834/2007, ki bo nadomestila trenutno veljavno Uredbo Sveta iz leta 2007. Nova uredba za ekološko kmetovanje prinaša številne novosti na tem področju in se bo začela uporabljati s 1. januarjem 2021.

Glavne novosti, ki jih prinaša nova uredba, se nanašajo na nove proizvode, ki se bodo lahko uporabljali v ekološkem kmetovanju (npr. morska sol, reja divjadi, reja kuncev, reja insektov, volna, kože, itd.), na nadzorni sistem, katalog kršitev in sankcij, nove evidence, uvoz ter na preventivne in previdnostne ukrepe, ki jih morajo izvajati ekološki pridelovalci in predelovalci. Vse države članice v EU bodo morale na podlagi novih izvedbenih in delegiranih uredb

Evropske Komisije, ki so še v fazi priprave, sprejeti nacionalne predpise za izvajanje nove uredbe o ekološkem kmetovanju. Glede na navedeno bo potrebno namesto pravilnika ministra sprejeti uredbo vlade, saj pravilnik ni ustrezen predpis za urejanje novih vsebin, predvsem to velja za določbe, ki se nanašajo na kršitve in sankcije v ekološkem kmetovanju ter na vodenje evidenc.

e) ureditev organizacije za kontrolo in certificiranje hmelja in hmeljnih proizvodov

Zaradi uskladitve s predpisi Unije se določa pristojni organ za kontrolo in certificiranje hmelja in hmeljnih proizvodov in ureja javno pooblastilo za opravljanje nalog certificiranja hmelja in hmeljnih proizvodov. Določene so še dodatne naloge organizacije za certificiranje hmelja in hmeljnih proizvodov (priznavanje centrov za certificiranje hmelja in hmeljnih proizvodov, imenovanje oseb, ki izvajajo certificiranje ter vodenje evidence centrov za certificiranje hmelja in evidence pridelka hmelja). Predlaga se tudi ureditev stroškov certificiranja in priznavanja centrov, in sicer bo minister predpisal višino stroškov certificiranja hmelja in hmeljnih proizvodov in stroškov priznavanja centrov.

f) poenostavitev priprave programa javnih služb

S predlagano spremembo se določi, da vlada predpiše večletni program javne službe, minister pa, enotno za vse javne službe, sprejme letni program dela, ne glede na način izbire izvajalca javne službe. S to spremembo pravne podlage bo poenotena priprava programov dela, vključno z večletnim programom javnih služb, za vse javne službe v kmetijstvu. Sedanja ureditev je namreč nedorečena in pušča različne interpretacije glede letnega programa dela in večletnega programa javnih služb. Sedaj imajo javne službe v kmetijstvu različno urejene svoje programe dela, večletni program javne službe pa imajo samo javne službe v kmetijstvu iz 122. člena Zakona o kmetijstvu (npr. kmetijsko svetovanje, strokovne naloge v proizvodnji kmetijskih rastlin, naloge genske banke in državna javna služba na osuševalnih in namakalnih sistemih).

g) nagrada za dosežke pri ohranjanju in razvoju čebel in divjih opraševalcev – "Zlata čebela"

Predlagano je, da Republika Slovenija, ki je pobudnica Svetovnega dneva čebel, vsako leto podeli nagrado »Zlata čebela« za prispevek k ohranjanju in razvoju čebel in divjih opraševalcev. Nagrada se bo podeljevala kot najvišje državno priznanje za izjemne dosežke na področju zaščite opraševalcev, prehranske varnosti, trajnostnega kmetijstva, biotske raznovrstnosti in varovanja okolja.

h) ureditev evidenc s področja kmetijstva (natančnejša določitev vodenja zbirk podatkov in določitev nekaterih novih zbirk podatkov)

Evidenca pridelovalcev in predelovalcev ekoloških in integriranih kmetijskih pridelkov ali živil

Predpisi EU določajo, da se lahko v sistem nadzora ekološke pridelave po novem vključijo tudi t.i. skupine izvajalcev, kar pomeni, da bo možno tudi skupinsko certificiranje ekoloških pridelovalcev. V Evidenci pridelovalcev in predelovalcev ekoloških kmetijskih pridelkov ali živil bo potrebno voditi tudi te podatke, zato je potrebna predlagana sprememba. Z namenom izboljšanja učinkovitosti kontrole organizacij za kontrolo in certificiranje je potrebno zagotoviti, da se v to evidenco prevzemajo tudi podatki iz drugih evidenc ministrstva (npr. evidenc glede kontrole ukrepa ekološko kmetovanje in števila rejnih živali). V evidenco se bodo prenašali podatki o KMG-MID številki, nosilcu KMG, podatki o GERK-ih, vrstah rabe, vrsti kulture in število in vrsta živali. Predlaga se tudi delno sofinanciranje evidence, ki jo vodijo organizacije za kontrolo in certificiranje.

Evidenca shem kakovosti

S predlagano spremembo evidence shem kakovosti se ministrstvo prilagaja povečanim potrebam zaradi velikega povečanja vpisa proizvajalcev, ki so vključeni v nove sheme »izbrana kakovost« (dodatno 14.000 novih proizvajalcev). Prav tako se bo izboljšala funkcionalnost evidence, ki trenutno ne omogoča enostavnega iskanja in preverjanja za namen določenih izplačil ukrepov SKP. Poleg tega je za potrebe izvajanja nekaterih ukrepov kmetijske politike zahtevanih več podatkov o zavezancih oziroma certifikatih (npr. datum izdaje certifikatov, datum veljavnosti certifikatov, podatki o združenjih proizvajalcev, ki se skupinsko certificirajo, ipd.), kot jih trenutno predpisuje zakonodaja. Prav tako je potrebno za potrebe monitoringa vsebin na področju shem kakovosti in za bodoče lažje oblikovanje kmetijske politike na tem področju, nujno urediti tudi spremljanje certificiranih površin in letnih količin proizvodov oziroma živil iz shem kakovosti. Zaradi različne narave shem in proizvodov ter zaradi predvidenega vključevanja novih proizvodov in novih shem, ki se bodo vodile v evidenci, se bo natančnejšo vsebino evidence in vire podatkov, ki bodo potrebni za vodenje evidence, uredilo v pravilniku, ki ga bo predpisal minister.

Evidenca priznanih naravnih mineralnih vod

Predlaga se vzpostavitev evidence za naravne mineralne vode, ki jo bo upravljala Uprava za varno hrano, veterinarstvo in varstvo rastlin, ki je tudi pristojna za postopek priznavanja naravnih mineralnih vod v Republiki Sloveniji (v nadaljnjem besedilu: uprava). Področje mineralnih vod ni sorodno s področjem kmetijskih pridelkov in živil iz shem kakovosti, poleg tega pa so podane tudi drugačne zahteve po podatkih iz evidenc. Trenutno veljavni zakon predpisuje vodenje evidence naravnih mineralnih vod, vendar je to urejeno skupaj z nekaterimi drugimi evidencami, ki jih vodi ministrstvo. Evidenca bo vključevala podatke o imenu priznane označbe naravne mineralne vode, imenu izvira, kraju izkoriščanja, razvrščanju in označevanju glede na vsebnost ogljikovega dioksida ter številko in datum odločbe, ki jo subjektu izda uprava.

Evidenca pridelovalcev zelenjave in zelišč

Evidenca pridelovalcev zelenjave in zelišč je namenjena načrtovanju kmetijske politike, izvajanju ukrepov kmetijske politike, izvajanju shem kakovosti, priznavanju organizacij proizvajalcev, skupin proizvajalcev za skupno trženje in skupin proizvajalcev za izvajanje shem kakovosti, izvajanju zakona, ki ureja promocijo kmetijskih in živilskih proizvodov, izvajanju evidence posebnih kultur ter poročanju v skladu s predpisi Unije.

Evidenca imetnikov rejnih živali in evidence rejnih živali

Predlaga se dopolnitev z razširitvijo namena evidence imetnikov rejnih živali in evidence rejnih živali za namen izvajanja zakona, ki ureja promocijo kmetijskih in živilskih proizvodov. S to dopolnitvijo bo ministrstvu omogočeno, da iz evidence preveri kateri zavezanci izpolnjujejo pogoje v skladu s predpisi, ki urejajo promocijo kmetijskih in živilskih proizvodov. Predlagana sprememba razširja namen tudi zato, da se lahko vzpostavitvi evidenca zavezancev iz že obstoječe evidence. S to spremembo izboljšujemo učinkovitost že obstoječih baz in preprečujemo dodatne administrativne ovire za zavezance, katerih podatki se že zbirajo, kakor tudi dodatne stroške za vzpostavitev nove evidence.

Evidenca ekološkega rastlinskega razmnoževalnega materiala in rastlinskega razmnoževalnega materiala iz preusmeritve, ekološko vzrejenih živali in ekološko gojenih nedoraslih organizmov iz akvakulture

Zaradi uskladitve s pravnim redom EU se vzpostavlja sistem za vodenje podatkov o ekološkem rastlinskem razmnoževalnem materialu in rastlinskem razmnoževalnem materialu iz preusmeritve, o ekološko vzrejenih živali in o ekološko gojenih nedoraslih organizmov iz

akvakulture. Tako se bodo v evidenci vodili podatki o ekoloških živali, semenu in nedoraslih vodnih organizmih, ki so namenjeni za prodajo drugim ekološkim kmetom. Podrobnejše pogoje za vpis v evidenco bo predpisala vlada.

Zbirka podatkov rastlinske genske banke

Predlaga se nova zbirka podatkov rastlinske genske banke, ki predstavlja seznam rastlinskih genskih virov za prehrano in kmetijstvo (v nadaljnjem besedilu: RGV), ki se hranijo v rastlinski genski banki. Zbirko podatkov vodijo izvajalci javne službe nalog rastlinske genske banke, osnovni podatki pa bodo javno dostopni, kar bo zagotovilo večji dostop do RGV in njihovo uporabo.

Evidenca o emisijah in odvzemih toplogrednih plinov in spremljanju stanja kmetijskih tal

Predlaga se dopolnitev in razširitev podatkovne zbirke o emisijah in odvzemih toplogrednih plinov v kmetijstvu s podatki o spremljanju stanja kmetijskih tal, predvsem s podatki o rezultatih analize vzorcev tal na osnovne parametre rodovitnosti tal (npr. Ph, rastlinam dostopni fosfor (P) in kalij (K), vsebnost organske snovi v tleh). Zbirko podatkov vodijo nosilci javnih pooblastil (npr. laboratoriji, ki bodo opravljali analizo tal), upravlja pa jo ministrstvo.

3 OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Predlog zakona ima finančne posledice na državni proračun. Okvirna vrednost za leto 2020 je v višini 153.000 EUR ter 107.000 EUR v letu 2021 in 104.000 EUR v letu 2022.

Predlog zakona nima finančnih posledic na druga javno finančna sredstva.

4 NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Sredstva za izvajanje nalog spremljanja stanja tal so zagotovljena v sprejetem proračunu za leto 2019 v okviru sredstev na proračunskih postavkah ministrstva (pedologija in monitoring tal).

Prav tako so na proračunskih postavkah ministrstva zagotovljena sredstva za vzpostavitev evidence pridelovalcev zelenjave in zelišč, za zbirko podatkov rastlinske genske banke in za vodenje evidence pridelovalcev in predelovalcev ekoloških pridelkov in živil in shem kakovosti.

5 PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

Predlog zakona je usklajen s pravnim redom EU.

a) spremljanje organske snovi in hranil v kmetijskih tleh (emisije in odvzemi toplogrednih plinov, ter kroženje hranil in snovi na kmetijskih zemljiščih)

V nadaljevanju predstavljamo sistem spremljanja organske snovi in hranil v Avstriji, Nemčiji in v Veliki Britaniji

Avstrija

Avstrija ima v uporabi več ločenih sistemov, med katerimi se za spremljanje vsebnosti organske snovi v tleh v uporabljata predvsem Okoljski monitoring tal (Environmental Soil Survey) ter

Monitoring tal Avstrije (Soil Monitoring System). Monitoring tal Avstrije se je izkazal za zelo koristnega, saj je z nekaj več kot 6.000 lokacijami prvič natančno popisal talne tipe za vso državo. Avstrija ima danes v veljavi nekoliko prirejen okoljski monitoring tal, ki temelji na 400 reprezentativnih lokacijah, izbranih po posameznih pokrajinah na podlagi geografskih karakteristik (relief, pedologija, kmetijske površine, urbano itd), onesnaženosti (zgodovina rabe, bližina virov onesnažil itd.) in vrsti rabe tal (gozdovi, obdelovalne površine, travniki itd.). Sistem je bil prvič izvajan med leti 1987 in 1995 in temelji na mreži vzorčnih mest 4 x 4 km, ki pa je zaradi specifičnosti reliefa in rabe tal ponekod zožena na 2,75 x 2,75 km. Del mreže je zaradi velike okoljske raznolikosti razpršen. Tla za analizo organske snovi v tleh se vzorči s polkrožno sondo okoli lokacije, torej kot povprečne vzorce. Predvidene globine vzorčenja so na globinah 0-10 cm, 10-20 cm, 20-30 cm, 30-50 cm. V vzorcih se laboratorijsko izmeri tekstura (glina, pesek, melj v odstotkih), organska snov, karbonati, pH, elektro-prevodnost, kationska izmenjalna kapaciteta (CEC), celokupni dušik (N_{tot}), hranila (P in K) in težke kovine. Zbiranje in hranjenje podatkov ima Avstrija urejeno z nacionalnim informacijskim sistemom BORIS (Soil Information System BORIS). Sistem predvideva ponovitev vzorčenja na vsakih tri do deset let.

Nemčija

Nemčija ima od leta 1980/1997 vpeljan sistem monitoringa tal, ki ga na zvezni ravni ureja Zvezni zakon o varstvu tal (Bundesbodenschutzgesetz - BBodSchG). V okviru tega se vzorči in analizira tudi organska snov v tleh. Metodologija in prostorska razporeditev vzorčnih lokacij je določena na podlagi priporočil zveznih strokovnjakov za monitoring in priporočena v dokumentu za vzpostavitev stalnih opazovalnih talnih ploskev. Posamezna opazovana ploskev ni natančneje opredeljena v nobenem od omenjenih dokumentov. Navodila Bayeren iz leta 1991 so bila implementirana brez dodatnih metodoloških usklajitev na zvezni ravni. Izjemi sta bili deželi Brandenburg in Schleswig-Holstein, kjer so določili opazovalne lokacije na podlagi statistične in prostorske analize. Tako je sistem prostorsko heterogen, saj temelji na stratificirani mreži opazovalnih točk, pri čemer so točke večinoma določene na podlagi ekspertne ocene znotraj vsake zvezne pokrajine posebej. Nemčija je pokrita z 800 oz. 1 800 opazovalnimi točkami. Izvajanje in vodenje sistema je prav tako urejeno s strani posamezne deželne vlade in na zvezni ravni ni vedno popolnoma usklajeno. Poleg obstoječega monitoringa, ki pokriva vse rabe, je v uporabi še sistem vzorčenja gozdnih tal, kjer je bila v sklopu projekta BioSoil določena enakomerna mreža opazovalnih točk 8 x 8 km. Tla vzorčijo na globinah 0-5, 5-10, 10-30, 30-60 in 60-90 cm. Kjer je le mogoče, vzorčijo še na 90-120 in 120-140 cm. Zaradi razpršenosti podatkov je od leta 2010 v veljavi dogovor o centralnem zbiranju in analizi podatkov s strani zvezne vlade. Vzorce in kemijske analize ostajajo v deželni pristojnosti in pri analitiki se strogo držijo standardov ISO in uveljavljenih analitskih metod. Podatki se hranijo v centralnih bazah na zvezni ravni in sicer v Umweltdatenkatalog (UDK) oziroma German Environmental Information Network (GEIN).

Velika Britanija

Velika Britanija ima dobro uveljavljen sistem monitoringa tal, ki ga vodi nacionalni inštitut za tla - National Soil Resources Institute (NSRI), ki je del Cranfieldске univerze. V okviru monitoringa redno spremljajo talne parametre, med katerimi je tudi vsebnost organske snovi v tleh. Sistem je zasnovan na enakomerni mreži 5 x 5 km na kateri je izbranih 1 200 opazovalnih lokacij po vsem otoku, ki odgovarjajo vnaprej postavljenim kriterijem (ustrezna raba, talni tip, dostopnost in globina). Na vsaki lokaciji je predviden izkop talnega profila 40 x 40 cm do spodnje meje B horizonta oziroma globine 75 cm. Opišejo talne horizonte po klasifikaciji Organizacije za prehrano in kmetijstvo (FAO), okolico (zaraščenost, bližina vodotokov, površinski posegi...), rabo tal in lastnosti terena (nadmorska višina, oblika in % naklona). Kjer je to mogoče, zabeležijo tudi zgodovino rabe tal. Profil vzorčijo po horizontih (povprečen vzorec za horizont), pri čemer se zabeleži globina vzorčenega horizonta. Na globinah 10, 30 in 50 odvzamejo po tri cilindre z neporušenim vzorcem tal za analizo volumske gostote tal. Na vsaki lokaciji odvzamejo tudi povprečen površinski vzorec tal za analizo vsebnosti organske snovi v tleh. Ta je sestavljen

iz 25 podvorcev odvzetih s kombinirano pedološko sondo (0-15 cm) na enakomerni mreži 16 x 16 m (razmik 4 m) okoli mesta izkopa profila. Ves rastlinski material se iz vzorca sproti ročno odstrani.

V pripravljalni fazi vedno preverijo dostopnost in primernost vsake lokacije. Kjer ta pade na rob karte, se jo zaradi možnosti napak pri navigaciji prestavi na primernejše mesto, ki je v radiju 1 km. Da bi zagotovili kar najvišjo stopnjo ponovljivosti, pri navigaciji na terenu uporabljajo karto v merilu 1:10 000 in aeroposnetke, od leta 2005 pa tudi GPS napravo. Interval posameznih vzorčenj je predviden na vsakih pet do 15 let. Sistem ima tudi poseben protokol, pri katerem v primerih, ko lokacija ne ustreza zastavljenim pogojem, poiščejo ustrezno mesto po vnaprej natančno opredeljenem postopku. Ta določa radij 100 m od prvotne lokacije in iskanje alternativnega mesta odvzema najprej 100 m na sever, nato 100 m na vzhod, zahod in na koncu 100 m na jug. Vsa merjenja razdalji in navigacijo po novem opravijo s pomočjo GPS naprave. Odvzeti vzorci so označeni in hranjeni v skladu z standardi BS 7755 Section 2.6 (1994) in v BS 7755 Section 3.5 (1995). Analiza vsebnosti organske snovi v tleh je predvidena po postopku z mokro oksidacijo (BS 1377 Method 3.1 Test 8, 1975), pri čemer se ostanek kalijevega dikromata določi s titracijo raztopine železovega sulfata.

b) spremljanje stanja kmetijskih tal in gnojenje

V nadaljevanju predstavljamo sistem spremljanja stanja kmetijskih tal in gnojenja na Irskem, na Poljskem in na Hrvaškem.

Irska

Na Irskem je za aktivnosti spremljanja stanja tal in gnojenja pristojen Organ za razvoj kmetijstva in prehrane (v nadaljnjem besedilu: Teagasc), ki deluje v okviru njihovega Ministrstva za kmetijstvo, prehrano in pomorstvo (*Department of Agriculture, Food and Marine*). Teagasc je nacionalni organ, ki zagotavlja integrirane storitve raziskav, svetovanja in usposabljanja za kmetijstvo in prehransko industrijo ter podeželske skupnosti.

Upravičenci v shemi enotnega plačila, v shemi območij z omejenimi dejavniki in v shemah za ohranjanje okolja so dolžni spoštovati zahteve za dobre kmetijske in okoljske pogoje in eden od teh pogojev je vzdrževanje vsebnosti organske snovi v tleh. Vsi kmetje, ki so vključeni v okoljske sheme, morajo imeti načrt upravljanja s hranili na kmetiji. Ta temelji na analizi tal, številu živali, podatkih o rastlinski pridelavi in nakupu mineralnih in organskih gnojil. Ker ima Irska dovoljeno izjemo po nitratni direktivi in kmetje lahko gnojijo z večjimi odmerki živinskih gnojil kot določa direktiva, morajo imeti načrt gnojenja na podlagi analize tal. Analize tal je treba ponoviti na vsake štiri do pet let.

Gnojilni načrt na podlagi analize tal je obvezen za vse poljedelske kmetije, vse kmetije ki so prostovoljno vključene v sheme za ohranjanje okolja in za vse kmetije z intenzivno živinorejo.

Od pravilnega vzorčenja tal je odvisna kakovost in ustreznost rezultata analize, zato je metoda vzorčenja, vključno z opremo za vzorčenje, standardizirana. Kmetje lahko sami vzorčijo tla in oddajo oziroma pošljejo vzorce v laboratorij po svoji izbiri. Posamezni vzorec tal je odvzet s površine od 2 do 4 ha, pogostnost vzorčenja oziroma analize tal je od štiri do pet let.

Analize tal izvaja Teagasc v svojih laboratorijih, kmetje pa lahko za analizo vzorcev tal izberejo tudi pooblaščen zasebne laboratorije. Laboratorije pooblasti njihovo Ministrstva za kmetijstvo, prehrano in pomorstvo, če so laboratoriji akreditirani po standardu ISO/IEC 17025:2000 s splošnimi zahtevami za usposobljenost laboratorijev za zahtevane analize. Analize tal se opravljajo po enotni metodi in obsegajo določitev petih najosnovnejših parametrov: kislost tal (pH vrednost tal), puferno sposobnost pH, rastlinam dostopni fosfor (P), dostopni kalij (K) in vsebnost organske snovi. Laboratoriji poleg rezultatov analize tal uporabnikom posredujejo tudi gnojilni nasvet oziroma predlog gnojilnega načrta. Gnojilni načrt vsebuje: predlog za apnenje tal za doseg optimalne kislosti tal in predlog za gnojenje z glavnimi hranili, kot so P in K, za doseg optimalnega pridelka in za izboljšanje založenosti tal ter postopno doseganje optimalnega stanja. Stroške analiz krijejo kmetje sami.

Pri gnojenju je velik poudarek na apnenju tal, saj imajo na Irskem v velikem obsegu kmetijskih

zemljišč prekisla tla. Gnojenje z dušikom in fosforjem je regulirano na podlagi predpisov o varstvu voda pred onesnaževanjem z nitrati iz kmetijskih virov.

Vsako leto na Irskem analizirajo približno 70.000 vzorcev tal. Največji del vzorcev analizira Teagasc, približno 45.000, preostalih 25.000 vzorcev analizirajo v zasebnih laboratorijih. Centralno zbirko podatkov o stanju tal vodi Teagasc in je namenjena spremljanju stanja in trendov rodovitnosti tal. Podatki o rezultatih analize tal kažejo na poslabševanje rodovitnosti kmetijskih zemljišč in na zelo nizko stopnjo pH (prekisla tla) na večini zemljišč, kar posledično pomeni neučinkovito izrabo mineralnih gnojil in slabšo ekonomiko rastlinske pridelave ter večje obremenjevanje okolja.

Poljska

Poljska ima od leta 1995 vzpostavljen monitoring kakovosti obdelovanih tal (Monitoring of soil quality of arable land in Poland), ki ga ureja in izvaja Nacionalni inštitut za pedologijo in rastlinsko produkcijo (Institute of Soil Science and Plant Cultivation – State Research Institute) v Pulawy. Naročnik monitoringa kakovosti obdelovalnih tal je krovni inšpektorat za varstvo narave in je financiran s strani nacionalnega programa za varstvo narave in gospodarjenje z vodami Poljske. Monitoring kakovosti obdelovanih tal je sicer del obsežnejšega nacionalnega monitoringa okolja (SEM). Posamezni deli SEM so v fazi harmonizacije, za kar skrbi krovni inšpektorat za varstvo narave. Monitoring kakovosti obdelovanih tal Poljske zajema le kmetijske površine v ruralnih predelih s ciljem spremljanja in ovrednotenja sprememb v sestavi in kakovosti obdelovanih tal kot posledice kmetijske in nekmetijske rabe. Sistem spremlja zelo dolg nabor parametrov tal, vključno z rastlinskimi hranili in vsebnostjo organske snovi v tleh.

Gostota opazovalnih lokacij je bolj gosta v predelih z bolj gosto industrijsko dejavnostjo, kar je posledica pestre in hitro spreminjajoče rabe tal. Mrežo sestavlja 216 opazovalnih lokacij. Pred vsakim vzorčenjem se lokacije določi na podlagi pedološke karte in aero-foto posnetkov. Navigacija in lociranje posamezne lokacije na terenu se opravi s pomočjo GPS naprave in aero-foto posnetkov. V primerih kjer lokacija ne ustreza kriterijem (npr. se spremeni raba), se določi nova lokacija v neposredni bližini. Glavna kriterija, poleg bližine, sta primerljiva raba (vrsta in intenzivnost) in tekstura tal. Tla se vzorči na globini od 0–20 cm in sicer v 20 ponovitvah na mreži 10 x 10 m okrog lokacije. Ob vzpostavitvi sistema leta 1995, so na vseh lokacijah izkopalni in opisali tudi talne profile ter vzorčili tla po horizontih do globine 70 cm. Vzorčenje je predvideno vsakih pet let.

Nacionalni inštitut za pedologijo in rastlinsko produkcijo izvaja tudi projekt »Racionalno ravnanje z gnojili« (*Rational management of fertilisers*), ki zagotavlja vsem kmetijskim pridelovalcem in drugim uporabnikom primere dobre prakse kako gnojiti, katera gnojila uporabiti, način uporabe gnojil (količina in čas gnojenja) da se zagotovi optimalen pridelek in prepreči onesnaževanje okolja. Smernice za gnojenje so skladne tudi z nacionalnimi predpisi in predpisi Unije o varstvu okolja (npr. nitratna direktiva). Imajo tudi navodila za pripravo gnojilnega načrta, ki omogoča upravljanje gnojenja na kmetiji in pravilno načrtovanje gnojenja posevkov.

Stroške analiz tal za določanje osnovnih parametrov za rodovitnost tal plačajo uporabniki sami in se gibljejo med 25 in 50 EUR na vzorec.

Predpisi ki urejajo to področje so Zakon o gnojilih in gnojenju iz leta 2007 in Uredba ministra za kmetijstvo in razvoj podeželja o podrobnih metodah uporabe gnojil in izvajanja usposabljanja za njihovo uporabo iz leta 2008, dopolnjena leta 2012. Poleg tega izdaja ministrstvo tudi kodeks dobre kmetijske prakse, ki med drugim vsebuje tudi pravilno in racionalno ravnanje z gnojili.

Hrvaška

Za sistematično spremljanje stanja kmetijskih tal je pristojna Hrvaška agencija za kmetijstvo in prehrano (*Hrvatska agencija za poljoprivredu i hranu*). Agencija je v sedanji obliki pričela delovati 1. januarja 2019, ko so se v enoten organ pod okriljem Ministrstva za kmetijstvo združile tri obstoječe agencije s področja kmetijstva. V okviru agencije je za izvajanje aktivnosti na področju tal in kmetijskih zemljišč pristojen Zavod za tla. Temeljni nalogi zavoda sta varstvo tal in kmetijskih zemljišč z opravljanjem naslednjih nalog:

- stalno spremljanje stanja - monitoring kmetijskih zemljišč,
- analiza rodovitnosti tal in zbiranje podatkov prek referenčnega laboratorija,

II. BESEDILO ZAKONA

1. člen

V Zakonu o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVVR, 26/14, 32/15, 27/17 in 22/18) se v 1. členu v drugem odstavku 15. točka spremeni tako, da se glasi:

»15. Uredbe (EU) 2018/848 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o ekološki pridelavi in označevanju ekoloških proizvodov in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 834/2007 (UL L št. 150 z dne 14. 6. 2018, str. 1);«.

29. točka se spremeni tako, da se glasi:

»29. Uredbe (EU) št. 1308/2013 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o vzpostavitvi skupne ureditve trgov kmetijskih proizvodov in razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 922/72, (EGS) št. 234/79, (ES) št. 1037/2001 in (ES) št. 1234/20 (UL L št. 347 z dne 20. 12. 2013, str. 671), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) 2017/2393 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2017 o spremembi uredb (EU) št. 1305/2013 o podpori za razvoj podeželja iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP), (EU) št. 1306/2013 o financiranju, upravljanju in spremljanju skupne kmetijske politike, (EU) št. 1307/2013 o pravilih za neposredna plačila kmetom na podlagi shem podpore v okviru skupne kmetijske politike, (EU) št. 1308/2013 o vzpostavitvi skupne ureditve trgov kmetijskih proizvodov in (EU) št. 652/2014 o določbah za upravljanje odhodkov v zvezi s prehransko verigo, zdravjem in dobrobitjo živali ter v zvezi z zdravjem rastlin in rastlinskim razmnoževalnim materialom (UL L št. 350 z dne 29. 12. 2017, str. 15), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 1308/2013/EU);«.

Na koncu 35. točke se pika nadomesti s podpičjem in se dodajo nove 36., 37. in 38. točka, ki se glasijo:

»36. Uredbe (EU) 2018/841 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o vključitvi emisij toplogrednih plinov in odvzemov zaradi rabe zemljišč, spremembe rabe zemljišč in gozdarstva v okvir podnebne in energetske politike do leta 2030 ter spremembi Uredbe (EU) št. 525/2013 in Sklepa št. 529/2013/EU (UL L št. 156 z dne 19. 6. 2018, str. 1);

37. Uredbe Komisije (ES) št. 1850/2006 z dne 14. decembra 2006 o določitvi podrobnih pravil za certificiranje hmelja in hmeljnih proizvodov (UL L št. 355 z dne 15. 12. 2016, str. 72), zadnjič spremenjene z Uredbo Komisije (EU) št. 519/2013 z dne 21. februarja 2013 o prilagoditvi nekaterih uredb ter odločb in sklepov na področjih prostega pretoka blaga, prostega gibanja oseb, pravice do ustanavljanja in svobode opravljanja storitev, prava družb, politike konkurence, kmetijstva, varnosti hrane, veterinarske in fitosanitarne politike, ribištva, prometne politike, energetike, obdavčitve, statistike, socialne politike in zaposlovanja, okolja, carinske unije, zunanjih odnosov ter zunanje, varnostne in obrambne politike zaradi pristopa Hrvaške (UL L št. 158 z dne 10. 6. 2013, str. 74);

38. Uredbe (EU) 2019/1009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. junija 2019 o določitvi pravil o omogočanju dostopnosti sredstev za gnojenje EU na trgu, spremembi uredb (ES) št. 1069/2009 in (ES) št. 1107/2009 ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 2003/2003 (UL L št. 170 z dne 25. 6. 2019, str. 1).«.

2. člen

V 5.a členu se za šestim odstavkom doda nov sedmi odstavek, ki se glasi:

»(7) Pašna ali agrarna skupnost lahko za potrebe opravljanja kmetijske dejavnosti pridobi davčno številko.«.

3. člen

V 13. členu se za besedilom člena, ki se označi kot prvi odstavek, dodata nova drugi in tretji odstavek, ki se glasita:

»(2) Za namen poročila iz prejšnjega odstavka Kmetijski inštitut Slovenije kot javno pooblastilo za ministrstvo izvede analize, zlasti: kmetijske proizvodnje, cen v kmetijstvu, ekonomskih rezultatov kmetijstva, zunanje trgovine s kmetijskimi pridelki, stanja v živilskopredelovalni industriji.

(3) Medsebojna razmerja med Kmetijskim inštitutom Slovenije in ministrstvom se uredijo s pogodbo.«.

4. člen

28.a člen se spremeni tako, da se glasi:

»28.a člen
(emisije in odvzemi toplogrednih plinov v kmetijstvu)

(1) Ministrstvo je pristojno za spremljanje vsebnosti organske snovi v tleh, odmrle nadzemne biomase, lesne biomase, fizikalno-kemijskih lastnosti kmetijskih tal in spremljanja načina rabe kmetijskih zemljišč, ki so kmetijska zemljišča v skladu s predpisom, ki ureja evidenco dejanske rabe kmetijskih in gozdnih zemljišč, (v nadaljnjem besedilu: kmetijska zemljišča), za oceno emisij in odvzemov toplogrednih plinov, ki nastanejo pri dejavnostih v zvezi z rabo zemljišč, spremembe rabe zemljišč in kmetijske proizvodnje.

(2) Ministrstvo je pristojno tudi za zbiranje in obdelavo teh podatkov, za pripravo in obračunavanje teh podatkov ter pripravo poročila oziroma informacije za izvajanje predpisov Unije, ki urejajo obračunavanje emisij in odvzemov toplogrednih plinov, ki nastanejo pri dejavnostih v zvezi z rabo zemljišč, spremembe rabe zemljišč in kmetijske proizvodnje.

(3) Način vzorčenja, zagotavljanje kakovosti, izvajanja krožnih analiz, kriterije za vzorčenje tal na kmetijskih zemljiščih, kriterije za vzorčenje nadzemne in lesene biomase, parametre in metode laboratorijskih analiz in način vnosa analiz tal in podatkov v zbirko podatkov iz 161.a člena tega zakona predpiše minister.

(4) Naloge iz prvega in drugega odstavka tega člena se izvajajo kot javno pooblastilo.

(5) Nosilec javnega pooblastila je lahko pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki sama ali skupaj z drugo pravno osebo ali samostojnim podjetnikom posameznikom, s katerim ima sklenjeno pogodbo o izvajanju del, izpolnjuje pogoje glede števila in izobrazbe zaposlenih ter ustrezne tehnične opremljenosti, ima ustrezen laboratorij v skladu z mednarodnimi standardi za obračunavanje, ni v postopku prenehanja, prisilne poravnave, stečaja, prepovedi delovanja, sodne likvidacije, izbrisa iz registra ter ima poravnane vse davke, prispevke in druge dajatve, določene s predpisi.

(6) Merila za izbor nosilca javnega pooblastila na javnem razpisu so reference in delovne izkušnje s področja rabe zemljišč, spremembe rabe zemljišč in kmetijske proizvodnje. Podrobnejši način izvedbe se določi v javnem razpisu. Pri izboru se upošteva na javnem razpisu doseženo najvišje število točk na podlagi meril. Javno pooblastilo podeli minister z odločbo v upravnem postopku za obdobje petih let. Medsebojna razmerja med nosilcem javnega pooblastila in ministrstvom se uredijo s pogodbo.

(7) Podrobnejše pogoje iz petega odstavka tega člena, ki jih mora izpolnjevati nosilec javnega pooblastila, in način oblikovanja cene storitev iz tega člena, predpiše minister.

(8) Nadzor, razen inšpekcijskega nadzora nad nosilcem javnega pooblastila, izvaja ministrstvo.

(9) Javno pooblastilo preneha sporazumno ali če nosilec javnega pooblastila preneha izpolnjevati pogoje, določene s tem zakonom ali predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, ali predpisi Unije, če krši pogodbo ali če ravna v nasprotju z navedenimi predpisi, kar ugotovi ministrstvo z odločbo v upravnem postopku.«.

5. člen

Za 28.a členom se doda nov 7. oddelek »Spremljanje stanja kmetijskih tal in gnojenje« in novi 28.aa, 28.ab, 28.ac in 28.ač člen, ki se glasijo:

»28.aa člen (spremljanje stanja kmetijskih tal)

(1) Spremljanje stanja kmetijskih tal je spremljanje stanja organske snovi in hranil v kmetijskih tleh ter fizikalno-kemijskih in bioloških lastnosti kmetijskih tal.

(2) Ministrstvo je pristojno za spremljanje stanja kmetijskih tal iz prejšnjega odstavka, ki se izvaja na podlagi analiz tal, zagotavljanje kakovosti in enotnosti rezultatov analiz tal in za pripravo letnega poročila o stanju kmetijskih tal.

(3) Naloge iz prejšnjega odstavka se izvajajo kot javno pooblastilo.

(4) Metode za vzorčenje in analize tal in način za zagotavljanje kakovosti in enotnosti rezultatov analiz tal, ki jih mora uporabljati nosilec javnega pooblastila, način priprave poročila in način oblikovanja cene storitev iz tega člena, predpiše minister.

28.ab člen (referenčni laboratorij)

(1) Javno pooblastilo iz drugega odstavka prejšnjega člena izvaja referenčni laboratorij.

(2) Nosilec javnega pooblastila je lahko pravna oseba, ki izpolnjuje pogoje glede števila in izobrazbe zaposlenih ter ustrezne tehnične opremljenosti, in ima akreditacijsko listino, ki jo izda Slovenska akreditacija ali akreditacijska služba druge države članice, ki ima z Evropsko akreditacijo sklenjen sporazum o medsebojnem priznavanju akreditacij, in ni v postopku prenehanja, prisilne poravnave, stečaja, prepovedi delovanja, sodne likvidacije, izbrisa iz registra ter ima poravnane vse davke, prispevke in druge dajatve, določene s predpisi.

(3) Podrobnejše pogoje iz prejšnjega odstavka, ki jih mora izpolnjevati nosilec javnega pooblastila, predpiše minister.

(4) Merila za izbor nosilca javnega pooblastila na javnem razpisu so reference in delovne izkušnje s področja analize hranil in stanja organske snovi v kmetijskih tleh ter fizikalno-kemijskih in bioloških lastnosti kmetijskih tal. Podrobnejši način izvedbe se določi v javnem razpisu. Pri izboru se upošteva na javnem razpisu doseženo najvišje število točk na podlagi meril. Javno pooblastilo podeli minister z odločbo v upravnem postopku za obdobje petih let. Medsebojna razmerja med nosilcem javnega pooblastila in ministrstvom se uredijo s pogodbo.

(5) Nadzor, razen inšpekcijskega nadzora nad nosilcem javnega pooblastila, izvaja ministrstvo.

(6) Javno pooblastilo preneha sporazumno ali če nosilec javnega pooblastila preneha izpolnjevati pogoje, določene s tem zakonom ali predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, ali predpisi Unije, če krši pogodbo, ali če ravna v nasprotju z navedenimi predpisi, kar ugotovi ministrstvo z odločbo v upravnem postopku.

28.ac člen (pooblaščen laboratoriji)

(1) Analize tal iz drugega odstavka 28.aa člena tega zakona kot javno pooblastilo izvajajo pooblaščen laboratoriji.

(2) Nosilec javnega pooblastila je lahko pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki izpolnjuje pogoje glede števila in izobrazbe zaposlenih ter ustrezne tehnične opremljenosti, in izkaže uspešno sodelovanje v mednarodni primerjalni shemi za analizo tal, in ni v postopku prenehanja, prisilne poravnave, stečaja, prepovedi delovanja, sodne likvidacije, izbrisa iz registra ter ima poravnane vse davke, prispevke in druge dajatve, določene s predpisi.

(3) Podrobnejše pogoje iz prejšnjega odstavka, ki jih mora izpolnjevati nosilec javnega pooblastila, predpiše minister.

(4) Za opravljanje nalog iz prvega odstavka tega člena mora vlagatelj na ministrstvo vložiti vlogo z dokazili o izpolnjevanju pogojev. O vlogi odloči minister z odločbo v upravnem postopku. Medsebojna razmerja med ministrstvom in pooblaščenim laboratorijem se uredijo s pogodbo.

(5) Nadzor, razen inšpekcijskega nadzora nad nosilcem javnega pooblastila, izvaja ministrstvo.

(6) Javno pooblastilo preneha sporazumno ali če nosilec javnega pooblastila preneha izpolnjevati pogoje, določene s tem zakonom ali predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, ali predpisi Unije, če krši pogodbo, ali če ravna v nasprotju z navedenimi predpisi, kar ugotovi ministrstvo z odločbo v upravnem postopku.

28.ač člen (gnojenje)

(1) Gnojenje je agrotehnični ukrep, ki rastlinam zagotovi ustrezno količino rastlinskih hranil za rast in razvoj ter za izboljšanje fizikalno-kemijskih in bioloških lastnosti tal.

(2) Za gnojenje na kmetijskih zemljiščih se lahko uporablja:

- sredstva za gnojenje, v skladu s predpisi Unije, ki urejajo sredstva za gnojenje;
- živinska gnojila ter
- ostanke proizvodnje pri pridelavi in predelavi kmetijskih rastlin.

(3) Podrobnejše pogoje za ravnanje in uporabo sredstev za gnojenje, živinskih gnojil ter ostankov proizvodnje iz prejšnjega odstavka in sankcije predpiše vlada.«.

6. člen

V 30. členu se v prvem odstavku besedilo »z varnim elektronskim podpisom s kvalificiranim digitalnim potrdilom« nadomesti z besedilom »s kvalificiranim elektronskim podpisom«.

7. člen

V 30.a členu se v prvem odstavku besedilo »z varnim elektronskim podpisom s kvalificiranim digitalnim potrdilom« nadomesti z besedilom »s kvalificiranim elektronskim podpisom«.

8. člen

V 61.a členu se doda nov prvi odstavek, ki se glasi:

»(1) Kmetija sme v okviru osnovne kmetijske dejavnosti prodajati kmetijske pridelke neposredno potrošniku samo, če so pridelani na tej kmetiji.«.

Dosedanja prvi in drugi odstavek postaneta drugi in tretji odstavek.

V dosedanjem tretjem odstavku, ki postane četrti odstavek, se beseda »prvi« nadomesti z besedo »drugi«.

9. člen

V 71. členu se v tretjem odstavku črta besedilo »ekoloških in« in besedilo »v skladu s predpisi Unije«.

Za tretjim odstavkom se doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Podrobnejše pogoje o označevanju ekoloških kmetijskih pridelkov in živil ter kmetijskih gospodarstev, ter načinu uporabe označbe predpiše vlada v skladu s predpisi Unije.«.

10. člen

V 72. členu se drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(2) Podrobnejše pogoje glede ekološke pridelave in predelave, način kontrole glede na vrsto kmetijskega pridelka ali živila ter določbe, ki se nanašajo na nadzor, predpiše vlada v skladu s predpisi Unije.«.

11. člen

V 90. členu se za drugim odstavkom doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Podrobnejše metode in postopke za ugotavljanje skladnosti ekoloških kmetijskih pridelkov ali živil ter vsebino listin o skladnosti predpiše vlada v skladu s predpisi Unije.«.

12. člen

V 92. členu se za prvim odstavkom doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Vlada predpiše tehnične in organizacijske pogoje, ki jih mora izpolnjevati organizacija za kontrolo in certificiranje ekoloških kmetijskih pridelkov ali živil in kmetijskih gospodarstev v skladu s predpisi Unije.«.

V dosedanjem drugem odstavku, ki postane tretji odstavek, se beseda »prejšnjega« nadomesti z besedilom »prvega in drugega«.

Dosedanji tretji, četrti in peti odstavek postanejo četrti, peti in šesti odstavek.

13. člen

Za 92. členom se doda nov 92.a člen, ki se glasi:

»92.a člen

(organizacija za kontrolo in certificiranje hmelja in hmeljnih proizvodov)

(1) Certificiranje hmelja in hmeljnih proizvodov se izvaja v skladu s predpisi Unije, ki urejajo certificiranje hmelja in hmeljnih proizvodov.

(2) Organizacija za kontrolo in certificiranje hmelja in hmeljnih proizvodov (v nadaljnjem besedilu: organizacija za certificiranje hmelja) je pristojni organ za certificiranje v skladu predpisi Unije, ki urejajo certificiranje hmelja in hmeljnih proizvodov.

(3) Organizacija za certificiranje hmelja se določi v skladu s prejšnjim členom.

(4) Organizacija za certificiranje hmelja opravlja poleg certificiranja hmelja in hmeljnih proizvodov iz prve in druge alineje prvega odstavka 90. člena tega zakona kot javno pooblastilo še naslednje naloge:

- odobri in kontrolira centre za certificiranje hmelja in hmeljnih proizvodov (v nadaljnjem besedilu: center za certificiranje hmelja);
- imenuje osebe, ki izvajajo certificiranje hmelja in hmeljnih proizvodov (v nadaljnjem besedilu: oseba, ki izvaja certificiranje hmelja);
- vodi evidenci iz 149. in 150. člena tega zakona.

(5) Organizacija za certificiranje hmelja odobri centre iz prve alineje prejšnjega odstavka na podlagi vloge pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika, ki izpolnjuje predpisane pogoje. Odobritev se odvzame, če center za certificiranje hmelja ne izpolnjuje več predpisanih pogojev, če ravna v nasprotju s predpisi ali na zahtevo centra za certificiranje hmelja, kar ugotovi organizacija za certificiranje hmelja z odločbo.

(6) Organizacija za certificiranje hmelja z odločbo imenuje osebe, ki izvajajo certificiranje hmelja, na podlagi vloge, če osebe izpolnjujejo predpisane pogoje. Imenovanje se odvzame, če oseba ne izpolnjuje več predpisanih pogojev, če ravna v nasprotju s predpisi ali na zahtevo te osebe, kar ugotovi organizacija za certificiranje hmelja z odločbo.

(7) Če je organizacija za certificiranje hmelja ali center za certificiranje hmelja hkrati pridelovalec hmelja, izvede certificiranja hmelja in hmeljnih proizvodov druga organizacija za certificiranje hmelja ali drug center za certificiranje hmelja.

(8) Cenovno certificiranja hmelja in hmeljnih proizvodov nosijo pridelovalci hmelja, stroške odobritve centrov za certificiranje hmelja pa centri za certificiranje hmelja.

(9) Minister predpiše organizacijske, tehnične in kadrovske pogoje za centre za certificiranje hmelja, pogoje glede usposobljenosti za osebe, ki izvajajo certificiranje hmelja, podrobnejše določbe glede postopkov za odobritev ali odvzem odobritve centrov za certificiranje hmelja in imenovanje oseb, ki izvajajo certificiranje hmelja in način oblikovanja cene certificiranja hmelja in hmeljnih proizvodov ter stroškov odobritve centrov za certificiranje hmelja.«.

14. člen

111. člen se črta.

15. člen

118. člen se spremeni tako, da se glasi:

»118. člen (program javne službe)

(1) Vlada predpiše večletni program posamezne javne službe na področju kmetijstva, s katerim določi prioritete usmeritve in cilje javne službe v večletnem obdobju, če ni drugače določeno z drugim zakonom.

(2) Če s posebnim predpisom ni določeno drugače, se v letnem programu dela javne službe, na katerega da soglasje ministrstvo, določi zlasti:

- vrsto in obseg storitev javne službe;
- način in dinamiko izvajanja storitev javne službe, skladno z določbami iz 115.a in 115.b člena;
- obseg in način financiranja ali subvencioniranja posameznih storitev javne službe.

(3) Če minister do začetka tekočega leta ne da soglasja k letnemu programu dela, izda sklep o začasnem financiranju javne službe. V sklepu določi višino financiranja na mesec, ki ne sme presegati dvanajstine razpoložljivih proračunskih sredstev ministrstva za ta namen, in določi naloge javne službe v obdobju začasnega financiranja.«.

16. člen

Za 134. členom se dodajo novi 134.a, 134.b in 134.c člen, ki se glasijo:

»134.a člen (nagrada zlata čebela)

(1) Nagrada Republike Slovenije Zlata čebela za prispevek k ohranjanju in razvoju čebel in divjih opraševalcev (v nadaljnjem besedilu: nagrada zlata čebela) kot najvišje državno priznanje za izjemne dosežke na področju zaščite opraševalcev, prehranske varnosti, trajnostnega kmetijstva, biotske raznovrstnosti in varovanja okolja, se lahko podeli državljanom Republike Slovenije ali tujim državljanom, društvom, zavodom, gospodarskim družbam in drugim organizacijam s sedežem v Republiki Sloveniji ali v tujini in mednarodnim organizacijam.

(2) Sredstva za delovanje odbora iz 134.c člena ter sredstva za nagrado zlata čebela se zagotavljajo v proračunu Republike Slovenija v finančnem načrtu ministrstva.

(3) Področja, za katera se podeli nagrada zlata čebela, merila za podelitev nagrade zlata čebela, obliko posebne listine in višino finančne nagrade zlata čebela, predpiše vlada.

134.b člen (podelitev nagrade zlata čebela)

(1) Nagrada zlata čebela se izkazuje s finančno nagrado in posebno listino.

(2) Nagrado zlata čebela podeli Odbor Republike Slovenije za podelitev nagrade zlata čebela (v nadaljnjem besedilu: odbor), izroči pa Predsednik Republike Slovenije.

(3) Vsako leto se osebam ali organizacijam iz prejšnjega člena, praviloma ob obeležitvi svetovnega dneva čebel, podeli največ ena nagrada zlata čebela.

(4) Nagrada zlata čebela se lahko osebam ali organizacijam iz prejšnjega člena podeli samo enkrat.

(5) Ministrstvo objavi na spletnih straneh ministrstva in mednarodnih organizacij javni poziv, v katerem opredeli področje, za katerega se v posameznem letu podeli nagrada zlata čebela, in povabi slovensko in mednarodno strokovno javnost, da poda predloge oseb in organizacij iz prvega odstavka prejšnjega člena.

(6) Za namen odločanja o podelitvi nagrade zlata čebela odbor obdeluje naslednje osebne podatke kandidatov: osebno ime, akademski naziv, če ga ima, datum in kraj rojstva, naslov stalnega prebivališča.

(7) Prejemniki nagrade zlata čebela se objavijo na spletnih straneh ministrstva in mednarodnih organizacij.

134.c člen (odbor)

(1) Odbor ima najmanj sedem članov, ki jih na predlog ministra imenuje vlada za dobo štirih let.

(2) Člane odbora na podlagi javnega poziva ministrstva, objavljenega na spletnih straneh ministrstva in mednarodnih organizacij, predlagajo predstavniki slovenske in mednarodne strokovne javnosti, pri čemer minister ni vezan na predloge.

(3) Predsednik odbora je minister.

(4) Delo odbora je častno in brezplačno.

(5) Odbor sprejme poslovnik, ki podrobneje določa način dela odbora.

(6) Minister za pregled prijav na natečaj vsako leto imenuje posebno komisijo, ki odboru predlaga ožji izbor kandidatov za nagrado zlata čebela.

(7) Strokovna in administrativna dela za odbor in komisijo iz prejšnjega odstavka opravlja ministrstvo.«.

17. člen

V 147. členu se v drugem odstavku na koncu šeste alineje pika nadomesti s podpičjem in dodajo nove sedma, osma in deveta alineja, ki se glasijo:

- »– skupine izvajalcev in njihovih članov;
- iz 153. člena tega zakona;
- iz 156. člena tega zakona.«.

Za sedmim odstavkom se dodata nova osmi in deveti odstavek, ki se glasita:

»(8) Sredstva za vodenje evidence se zagotovijo iz proračuna Republike Slovenije. Organizacije iz tretjega odstavka tega člena in ministrstvo skleneta pogodbo o ureditvi medsebojnih razmerij.

(9) Podrobnejše pogoje za izvajanje tega člena predpiše vlada v skladu s predpisi Unije.«.

18. člen

148. člen se spremeni tako, da se glasi:

»148. člen
(evidenca shem kakovosti)

(1) Zavezanci za vpis v evidenco shem kakovosti so fizične in pravne osebe, ki so vključene v sheme kakovosti: dobrote z naših kmetij, višja kakovost, izbrana kakovost, neobvezne navedbe kakovosti, zjamčena tradicionalna posebnost, označba porekla in geografska označba.

(2) V evidenci shem kakovosti se vodijo ali prevzemajo zlasti naslednji podatki:

- o izdanih certifikatih, razen za shemo kakovosti neobvezne navedbe kakovosti;
- o količini kmetijskih pridelkov in živil iz shem kakovosti;
- o podeljenih zaščitnih znakih v skladu z 88. členom tega zakona za sheme kakovosti iz prejšnjega odstavka;
- iz 140. člena tega zakona o zavezancih;
- iz 143. člena tega zakona;
- iz 156. člena tega zakona;
- iz 162.a člena tega zakona.

(3) Zavezanci za vpis v evidenco shem kakovosti, za katere podatkov o količini kmetijskih pridelkov in živil iz shem kakovosti ni možno pridobiti iz evidenc po tem zakonu, morajo organizacijam za kontrolo in certificiranje iz šestega odstavka tega člena do predpisanega datuma sporočiti količino kmetijskih pridelkov in živil iz shem kakovosti, ki so jih v preteklem letu proizvedli.

(4) Evidenca je namenjena spremljanju in kontroli podeljenih certifikatov kmetijskih pridelkov in živil iz shem kakovosti, podeljenih zaščitnih znakov, izvajanju ukrepov kmetijske politike ter zakona, ki ureja promocijo kmetijskih in živilskih proizvodov.

(5) Ministrstvo objavi podatke o izdanih certifikatih iz prve alineje drugega odstavka tega člena na spletni strani ministrstva.

(6) Evidenco vodijo organizacije za kontrolo in certificiranje iz 92. člena tega zakona.

(7) Sredstva za vodenje evidence se zagotovijo iz proračuna Republike Slovenije. Organizacije iz prejšnjega odstavka in ministrstvo skleneta pogodbo o ureditvi medsebojnih razmerij.

(8) Podrobnejšo vsebino evidence iz tega člena ter datum in zavezance za sporočanje letnih proizvedenih količin kmetijskih pridelkov in živil iz tega člena predpiše minister.«.

19. člen

Za 148. členom se dodata nova 148.a in 148.b člen, ki se glasita:

»148.a člen
(evidenca priznanih naravnih mineralnih vod)

(1) Zavezanci za vpis v evidenco priznanih naravnih mineralnih vod so proizvajalci, ki so pridobili odločbo o priznanju naravne mineralne vode.

(2) V evidenci priznanih naravnih mineralnih vod se vodijo naslednji podatki:

- ime priznane označbe naravne mineralne vode;
- ime izvira;
- kraj izkoriščanja;
- razvrščanje in označevanje glede na vsebnost ogljikovega dioksida;
- številka in datum izdaje odločbe.

- (3) Evidenca je namenjena spremljanju in kontroli priznanih naravnih mineralnih vod.
- (4) Podatki o priznanih naravnih mineralnih vodah se objavijo na spletni strani uprave.
- (5) Evidenco iz tega člena upravlja in vodi uprava.

148.b člen
(evidenca pridelovalcev zelenjave in zelišč)

- (1) Zavezanec za vpis v evidenco pridelovalcev zelenjave in zelišč je nosilec kmetijskega gospodarstva, na katerem se zelenjavo oziroma zelišča prideluje v tleh, na prostem, na vsaj 0,1 ha zemljišč ali na vsaj 0,02 ha površin v rastlinjakih oziroma njivskih površinah, kjer pridelava ni v tleh.
- (2) Ne glede na prejšnji odstavek so zavezanci za vpis v evidenco pridelovalcev zelenjave in zelišč tudi nosilci kmetijskih gospodarstev, če se zelenjava oziroma zelišča, pridelana na njihovem kmetijskem gospodarstvu, trži.
- (3) V evidenci pridelovalcev zelenjave in zelišč se za zavezanca in njegovo kmetijsko gospodarstvo vodijo ali prevzemajo naslednji podatki:
- iz 140. člena tega zakona o zavezancu;
 - iz 143. člena tega zakona (KMG-MID, domače ime kmetije, naslov ali sedež kmetijskega gospodarstva, podatki o kmetijskih zemljiščih v uporabi);
 - iz 146. člena tega zakona o prostovoljnih označbah;
 - iz 147. člena tega zakona (vključenost v kontrolo ekološke pridelave ali integrirane pridelave, količina pridelane zelenjave oziroma zelišč, izdani certifikati);
 - iz 148. člena tega zakona (vključenost v kontrolo sheme kakovosti, količina zelenjave in zelišč iz shem kakovosti, izdani certifikati);
 - iz 152. člena tega zakona (vključenost v organizacijo proizvajalcev, skupino proizvajalcev za skupno trženje, skupino proizvajalcev za izvajanje shem kakovosti);
 - iz 153. člena tega zakona;
 - o površini posamezne vrste ali posameznih vrst zelenjave in zelišč, ki se gojijo na posameznem GERK-u v tekočem letu.
- (4) Poleg podatkov iz prejšnjega odstavka, se v evidenci vodijo tudi podatki o letnem hektarskem pridelku za posamezne vrste zelenjadnic in zelišč, v skladu z metodologijo, ki je določena v predpisu, ki ureja evidenco iz tega člena.
- (5) Evidenco pridelovalcev zelenjave in zelišč vodi ministrstvo.
- (6) Zavezanec za vpis v evidenco pridelovalcev zelenjave in zelišč sporoča podatke iz osme alineje tretjega odstavka tega člena v evidenco ob oddaji zbirne vloge v roku in na način, ki je določen za oddajo zbirne vloge v skladu s predpisom, ki ureja izvedbo ukrepov kmetijske politike.
- (7) Evidenca iz tega člena je namenjena načrtovanju kmetijske politike, izvajanju ukrepov kmetijske politike, izvajanju shem kakovosti, priznavanju organizacij proizvajalcev, skupin proizvajalcev za skupno trženje in skupin proizvajalcev za izvajanje shem kakovosti, izvajanju zakona, ki ureja promocijo kmetijskih in živilskih proizvodov, izvajanju evidence posebnih kultur ter poročanju v skladu s predpisi Unije.
- (8) Podrobnejšo vsebino in postopke vodenja evidence iz tega člena ter metodologijo iz četrtega odstavka tega člena predpiše minister.«.

20. člen

V 149. členu se drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(2) Podatki iz druge do sedme alineje prejšnjega odstavka se vpišejo v evidenco centrov za certificiranje hmelja na podlagi odločbe o odobritvi ali odvzemu odobritve centra za certificiranje hmelja, vlog za odobritev centra za certificiranje hmelja ter zapisnikov o opremljenosti centra za certificiranje, ki jih pripravi organizacija za certificiranje hmelja.«.

V tretjem odstavku se za besedilom »certificiranje hmelja« doda vejica in besedilo »za kontrolo centrov in za poročanje v skladu s predpisi Unije«.

V četrtem odstavku se besedilo »organizacija za kontrolo in certificiranje iz 92. člena tega zakona« nadomesti z besedilom »organizacija za certificiranje hmelja«.

Za četrtem odstavkom se doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Podrobnejšo vsebino in postopke vodenja evidence iz tega člena predpiše minister.«.

21. člen

V 150. členu se v tretjem odstavku besedilo »organizacija za kontrolo in certificiranje iz 92. člena tega zakona« nadomesti z besedilom »organizacija za certificiranje hmelja«.

V četrtem odstavku se za besedilom »na področju hmeljarstva« doda besedilo »in za kontrolo in certificiranje hmelja in hmeljnih proizvodov«.

Za četrtem odstavkom se doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Podrobnejšo vsebino in postopke vodenja evidence iz tega člena predpiše minister.«.

22. člen

V 156. členu se peti odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(5) Namen evidence je varovanje zdravja ljudi in živali, izvajanje ukrepov zootehnikе in kmetijske politike ter izvajanje zakona, ki ureja promocijo kmetijskih in živilskih proizvodov.«.

23. člen

159. člen se spremeni tako, da se glasi:

»159. člen

(evidenca ekološkega rastlinskega razmnoževalnega materiala in rastlinskega razmnoževalnega materiala iz preusmeritve, ekološko vzrejenih živali in ekološko gojenih nedoraslih organizmov iz akvakulture)

(1) Za ekološki rastlinski razmnoževalni material in rastlinski razmnoževalni material iz preusmeritve se vpiše firma ali ime in priimek, sedež ali naslov s hišno številko fizične ali pravne osebe, kontaktni podatki, vrsta in sorta rastlinskega razmnoževalnega materiala, količina rastlinskega razmnoževalnega materiala ter obdobje razpoložljivosti.

(2) Za ekološko vzrejene živali se vpiše firma ali ime in priimek, sedež ali naslov s hišno številko fizične ali pravne osebe, kontaktni podatki, vrsta živali, število razpoložljivih živali, spol, pasmo živali, linijo živali, starost živali in druge informacije v skladu s predpisi Unije.

(3) Za ekološko gojene nedorasle organizme iz akvakulture se vpiše firma ali ime in priimek, sedež ali naslov s hišno številko fizične ali pravne osebe, kontaktni podatki, vrsta iz akvakulture, pridelovalna zmogljivost in zdravstveno stanje v skladu s predpisi Unije.

(4) Podrobnejše pogoje za vpis v evidenco predpiše vlada.

(5) Evidenca iz tega člena je javna in je objavljena na spletni strani ministrstva.

(6) Evidenca iz tega člena je namenjena spremljanju ekološkega rastlinskega razmnoževalnega materiala in rastlinskega razmnoževalnega materiala iz preusmeritve, spremljanju ekološko vzrejenih živali in ekološko gojenih nedoraslih organizmov iz akvakulture.

24. člen

Za 159. členom se doda nov 159.a člen, ki se glasi:

»159.a člen
(zbirka podatkov rastlinske genske banke)

(1) Zbirka podatkov rastlinske genske banke je seznam vseh rastlinskih genskih virov za prehrano in kmetijstvo (v nadaljnjem besedilu: RGV), ki imajo dejansko ali potencialno vrednost za prehrano in kmetijstvo in se hranijo v rastlinski genski banki. Vsebuje osnovne podatke o posameznem RGV, zlasti:

- kodo in ime institucije, ki hrani RGV,
- neponovljivo številko RGV,
- kodo in ime zbirateljske institucije,
- latinsko ime rodu, vrste in ostalih taksonomskih enot, ki ji pripada RGV,
- slovensko ime vrste, ki ji pripada RGV,
- ime RGV,
- datum vključitve RGV v rastlinsko gensko banko,
- državo izvora RGV,
- lokacijo in datum nabiranja RGV,
- biološki status RGV ter
- način hranjenja RGV.

(2) Zbirko podatkov iz tega člena vodijo izvajalci javne službe nalog rastlinske genske banke.

(3) Podatki iz prvega odstavka tega člena so javni in dostopni na spletnih straneh ministrstva in izvajalcev javne službe nalog rastlinske genske banke.

(4) Podrobnejše postopke vodenja zbirke podatkov iz tega člena predpiše minister.

(5) Zbirka podatkov iz tega člena je namenjena upravljanju podatkov o RGV in zagotavljanju dostopa do RGV, ki se hranijo v rastlinski genski banki. «.

25. člen

161.a člen se spremeni tako, da se glasi:

»161.a člen
(zbirka podatkov o emisijah in odvzemih toplogrednih plinov v kmetijstvu in spremljanju stanja kmetijskih tal)

(1) V zbirki podatkov o emisijah in odvzemih toplogrednih plinov v kmetijstvu in o spremljanju stanja kmetijskih tal se vodijo ali prevzemajo podatki:

- a) iz 140. člena tega zakona o zavezancih, ki so na svojih površinah dovolili opravljanje vzorčenja na podlagi 28.a člena tega zakona;
- b) iz prvega odstavka 143. člena tega zakona;
- c) o tleh iz 164. člena tega zakona;
- č) o tleh iz 164.a člena tega zakona;
- d) o dejanski rabi zemljišč iz 165. člena tega zakona;
- e) o letnih spremembah dejanske rabe zemljišč;
- f) za izračun emisij in odvzemov toplogrednih plinov, zlasti:
 - podatki o mestu in času vzorčenja zalog ogljika,
 - podatki o zalogah ogljika po zahtevanih skladiščih,
 - podatki o prirastku in izgubah oziroma stopnji akumulacije ogljika v lesnatih rastlinah,
 - podatki o faktorjih sprememb zalog ogljika na kmetijskih zemljiščih, podatki o apnenju kmetijskih zemljišč;
- g) za spremljanje stanja kmetijskih tal, zlasti:
 - podatki o mestu in času vzorčenja
 - podatki o fizikalno-kemijskih analizah tal,
 - podatki o bioloških lastnostih tal,
 - podatki o uporabi sredstev za gnojenje.

(2) Zbirko podatkov iz tega člena vodijo nosilci javnih pooblastil iz 28.a in 28.aa člena tega zakona.

(3) Zbirka podatkov iz tega člena je namenjena spremljanju emisij in odvzemov toplogrednih plinov v kmetijstvu ter za izvajanje, kontrolo in spremljanje učinkov ukrepov kmetijske politike.«.

26. člen

V 175. členu se v drugem odstavku za enaindvajseto alinejo doda nova dvaindvajseta alineja, ki se glasi:

»– odvzame dokumentacijo ali predmete v zvezi z ugotovljenim sumom storitve prekrška;«.

Dosedanje dvaindvajseta alineja postane triindvajseta alineja.

27. člen

V 176. členu se v prvem odstavku v sedemnajsti alineji za besedilom »143. člena« doda vejica in besedilo »tretji odstavek 148. člena, 148.b člena«.

28. člen

V 177. členu se v četrtem odstavku druga alineja spremeni tako, da se glasi:

»– prodaja kmetijske pridelke, ki niso pridelani na tej kmetiji (prvi odstavek 61.a člena tega zakona);«.

Za drugo alinejo se dodata nova tretja in četrta alineja, ki se glasita:

»– prodaja kmetijske pridelke, pridelane na kmetiji, in ni nosilec, član kmetije, zaposlen na kmetiji, ki so vpisani v RKG, ali druga oseba, ki opravlja delo na kmetiji na način in pod pogoji, določenimi v predpisih, ki urejajo delovno pravo in pogodbeno razmerja (drugi odstavek 61.a člena tega zakona);
– prodaja istovrstne skupine kmetijskih pridelkov v nasprotju s tretjim oziroma četrtem odstavkom 61.a člena tega zakona;«.

Dosedanje tretja, četrta in peta alineja postanejo peta, šesta in sedma alineja.

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

29. člen

(javno pooblastilo iz 28.a člena zakona)

Dosedanji izvajalec javnega pooblastila iz 28.a člena zakona opravlja naloge spremljanja vsebnosti organske snovi v tleh, odmrle nadzemne biomase, lesne biomase, fizikalno-kemijskih lastnosti kmetijskih tal in spremljanja načina rabe kmetijskih zemljišč, za oceno emisij in odvzemov toplogrednih plinov, ki nastanejo pri dejavnostih v zvezi z rabo zemljišč, spremembe rabe zemljišč in kmetijske proizvodnje, iz spremenjenega prvega odstavka 28.a člena zakona, vendar ne dlje kot do 31. decembra 2023, če izpolnjuje predpisane pogoje.

30. člen

(javno pooblastilo iz 92. člena zakona)

Javno pooblastilo za ekološko pridelavo in predelavo, podeljeno na podlagi dosedanjega 92. člena zakona, velja še naprej, če nosilec javnega pooblastila izpolnjuje predpisane pogoje.

31. člen

(javno pooblastilo iz 92.a člena zakona)

Do določitve organizacije za certificiranje hmelja v skladu z novim 92.a členom zakona opravljajo certificiranje hmelja in hmeljnih proizvodov dosedanji izvajalci certificiranja hmelja in hmeljnih proizvodov, vendar ne dlje kot do 31. decembra 2021.

32. člen

(uporaba 118. člena zakona)

Spremenjeni prvi odstavek 118. člena se za javno službo iz 127.a člena zakona začne uporabljati 1. januarja 2021.

33. člen

(rok za izdajo podzakonskih predpisov)

Podzakonske predpise iz 28.a, 28.aa, 28.ab, 28.ac, 28.ač, 71., 72., 90., 92., 134.a, 147., 148., 148.b, 149., 150. in 159. člena zakona izdala vlada in minister najpozneje do 31. decembra 2020.

34. člen

(uskladitev podzakonskih predpisov)

Z določbami tega zakona se najpozneje do 31. decembra 2020 uskladijo naslednji predpisi:

- Pravilnik o certificiranju pridelka hmelja in hmeljnih proizvodov (Uradni list RS, št. 67/12),
- Uredba o ukrepih v primeru nepravilnosti in kršitev v ekološkem kmetovanju (Uradni list RS, št. 96/14),
- Pravilnik o pogojih, ki jih mora izpolnjevati nosilec javnega pooblastila za opravljanje nalog spremljanja emisij in odvzemov toplogrednih plinov v kmetijstvu (Uradni list RS, št. 18/18),
- Pravilnik o ekološki pridelavi in predelavi kmetijskih pridelkov oziroma živil (Uradni list RS, št. 72/2018, 17/19 – popr.).

35. člen

(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITVE K ČLENOM

K 1. členu

V 1. člen zakona se dodajajo evropski predpisi, ki se izvajajo s predlaganim zakonom in sicer, predpisi ki urejajo ekološko pridelavo in označevanje ekoloških proizvodov, nadalje evropski predpisi, ki urejajo certificiranje hmelja in hmeljnih proizvodov, evropski predpisi, ki urejajo obračunavanje emisij in odvzemov toplogrednih plinov, ki nastanejo pri dejavnostih v zvezi z rabo zemljišč, spremembe rabe zemljišč in kmetijske proizvodnje ter evropski predpisi ki urejajo dostopnost sredstev za gnojenje na trgu.

K 2. členu

Predlaga se, da lahko pašne in agrarne skupnosti pridobijo oziroma obdržijo davčno številko, ki je nujna za nemoteno izvajanje ukrepov kmetijske politike, kot tudi samega poslovanja in sledljivosti pašnih oziroma agrarnih skupnosti. Pašna oziroma agrarna skupnost je nosilec kmetijskega gospodarstva. Po sedANJI ureditvi pašna oziroma agrarna skupnost ni ne fizična in ne pravna oseba, ampak je skupnost fizičnih in pravnih oseb.

Trenutno se zaradi tega, ker pašne in agrarne skupnosti nimajo davčne številke, kažejo velike težave pri izvajanju kmetijske politike tako z njihove strani kot tudi s strani različnih institucij. Pašne oziroma agrarne skupnosti imajo težave pri odpiranju TRR in s tem jim je oteženo pridobivanje neposrednih plačil ter obdavčitev le teh. V kolikor bi jim bila dana možnost pridobitve davčne številke, bi lahko odprle TRR in s tem bi bile njihove težave v veliki meri odpravljene. Določene pašne skupnosti sedaj uporabljajo fiduciarni TRR, saj za tovrsten račun zadostuje davčna številka predsednika pašne skupnosti. Fiduciarni TRR je namenjen predvsem določenim poslom (npr. prodaja oziroma nakup nepremičnine preko notarja ali odvetnika) in ne toliko trajnemu poslovanju subjekta. Prav tako določene banke ne želijo odpirati fiduciarnih TRR za pašne oziroma agrarne skupnosti.

K 3. členu

Ministrstvo v skladu s 13. členom Zakona o kmetijstvu za vsako leto pripravi poročilo o stanju na področju kmetijstva, tako imenovano »Zeleno poročilo«, ki ga nato obravnava vlada. Za pripravo poročila ministrstvo zagotovi ustrezne podatke, ki jih potem analizira (npr. kmetijska proizvodnja, cene v kmetijstvu, ekonomski rezultati kmetijstva, zunanja trgovine s kmetijskimi pridelki, stanje v živilskopredelovalni industriji, tudi analizo ekološke pridelave in ustrezne kalkulacije) in v obliki poročila pripravi raziskovalna inštitucija na področju kmetijstva v Sloveniji. Do sedaj je bil za pripravo analiz za potrebe rednega letnega poročila vedno izbran Kmetijski inštitut Slovenije, kot vodilna raziskovalna inštitucija na tem področju v Sloveniji, zato se predlaga, da se Kmetijskemu inštitutu Slovenije, kot usposobljeni instituciji na tem področju, za namen priprave rednega letnega poročila podeli javno pooblastilo.

K 4. členu

Predlaga se nov 28.a člen Zakona o kmetijstvu, v katerem se v skladu s predpisi Unije na novo določi pristojnost za spremljanje stanja organske snovi in hranil v kmetijskih tleh, ki so potrebni za oceno emisij in odvzemov toplogrednih plinov, ki nastanejo pri dejavnostih v zvezi z rabo zemljišč, spremembe rabe zemljišč in kmetijske proizvodnje. Za namen poročanja ministrstvo pridobiva in obdeluje podatke iz zbirk podatkov ministrstva in drugih pristojnih organov ter posreduje poročila s področja podnebnih sprememb v kmetijstvu in gozdarstvu pristojnim organom. Ker ministrstvo ni strokovno usposobljeno ter kadrovsko in tehnično opremljeno za izvajanje teh nalog (npr. monitoring stanja tal), se predlaga, da ministrstvo z javnim razpisom podeli javno pooblastilo za obdobje petih let.

Na ta način bo lahko ministrstvo kontinuirano zagotavljalo poročanje za namen izpolnjevanja obveznosti, ki nam jih nalagajo predpisi Unije ter mednarodne pogodbe.

Predlaga se, da način vzorčenja, zagotavljanje kakovosti, izvajanja krožnih analiz, kriterije za vzorčenje tal na kmetijskih zemljiščih, kriterije za vzorčenje nadzemne in lesene biomase, parametre in metode laboratorijskih analiz ter način vnosa analiz tal in podatkov v zbirko podatkov iz 161.a člena tega zakona predpiše minister.

K 5. členu

V Zakon o kmetijstvu se dodaja nov 7. oddelek, ki vzpostavlja sistem za spremljanja stanja kmetijskih tal in gnojenje.

a) 28.aa člen - spremljanje stanja kmetijskih tal

Za doseganje ciljev kmetijske politike, ki obsegajo trajno ohranjanje rodovitnosti kmetijskih zemljišč, varstvo kmetijskih zemljišč pred onesnaženjem in nesmotrno rabo ter ohranjanje in izboljšanje virov za trajnostno pridelavo, se predlaga vzpostavitev sistematičnega spremljanje stanja kmetijskih tal. Gre za spremljanje stanja organske snovi in hranil v tleh ter fizikalno-kemijskih in biotskih lastnosti tal. Za spremljanje stanja kmetijskih tal je pristojno ministrstvo, ki tudi zagotovi kakovost in enotnost rezultatov analiz tal, ki so podlaga za spremljanje stanja in za pripravo rednega poročila o stanju tal. Ker ministrstvo nima tehničnih kapacitet, je potrebno, da te naloge izvajajo kot javno pooblastilo raziskovalne in druge institucije s področja kmetijstva, ki izpolnjujejo tehnične in kadrovske pogoje za izvajanje analiz tal.

V Sloveniji spremljanje stanja kmetijskih tal, ki se izvaja predvsem na podlagi fizikalno kemijskih analiz tal na podlagi odvzetih vzorcev zemlje, ni sistematično urejeno. Spremljanje stanja tal je ključno za pravilno in učinkovito gnojenje, s katerim pridelovalci kmetijskih rastlin vračajo v tla s pridelkom odvzeta hranila. Če pridelovalci gnojijo brez analize tal, obstaja velika verjetnost, da ne gnojijo optimalno. Obstaja verjetnost, da gnojijo premalo in ne dosežejo ustreznega pridelka ali pa gnojijo preveč in v nepravilnem razmerju hranil. S tem zmanjšujejo ekonomiko pridelave, ogrožajo podtalnico in povečajo izpuste toplogrednih plinov. Samo s pravilnim in uravnoveženim gnojenjem na podlagi analize tal, se tudi doseže optimalna založenost tal in doseže ter ohranja trajna rodovitnost kmetijskih zemljišč.

Analize tal se sedaj izvajajo v laboratorijih, ki delujejo v okviru različnih javnih institucij in zasebnih ponudnikih storitev. Ker to področje ni celovito urejeno, laboratoriji uporabljajo različne metode in standarde za analizo tal, kar onemogoča medsebojno primerjanje rezultatov. Poleg tega nimamo centralnega zbiranja in upravljanja s temi podatki, ki zdaj ostajajo v arhivih posameznih laboratorijev in pri naročnikih analiz. Podatki o stanju tal so nujno potrebni za izvajanje, kontrolo in spremljanje učinkov kmetijske politike. Po vzpostavitvi sistema se bodo vsi podatki analiz vodili v enotni podatkovni zbirki, ki jo bo upravljalo ministrstvo. Podatkovna zbirka stanja tal bo namenjena za potrebe spremljanja trendov stanja tal in za spremljanje učinkov kmetijske politike.

Z namenom zagotavljanja primerljivosti rezultatov analiz med vsemi laboratoriji, ki bodo opravljali analize, bo minister predpisal metode in način za zagotavljanje kakovosti in enotnosti rezultatov. Da ne bi prihajalo do neupravičenih razlik pri stroških analiz za uporabnike, bo minister predpisal tudi način oblikovanja cene teh storitev. Trenutno morajo analizo tal opraviti tisti kmetje, ki so upravičenci do nekaterih ukrepov kmetijske politike (npr. KOPOP: če upravičenci uporabljajo mineralna gnojila, za kmetijska zemljišča na vodovarstvenih območjih) in ekološki kmetje.

b) 28. ab in 28. ac člen - referenčni laboratorij in pooblaščen laboratoriji

Analizo tal bodo po enotnih metodah lahko opravljali samo laboratoriji, ki bodo izpolnjevali predpisane pogoje in jim bo podeljeno javno pooblastilo. Zagotovljena bo kontrola kakovosti dela laboratorijev. Vsi

podatki o analiziranih kemijskih, fizikalnih in biotskih lastnosti tal se bodo zbirali v enotni podatkovni zbirki, ki jo bo upravljalo ministrstvo. Referenčni laboratorij bo kot javno pooblastilo, poleg analiz tal in zgotavljanja kakovosti in enotnosti rezultatov analiz tal vseh pooblaščenih laboratorijev, pripravljal tudi letno poročilo o trendih in stanju kmetijskih tal. Redne analize tal bodo opravljali pooblaščen laboratoriji po enotnih metodah, na kar so opozorili tudi revizorji Ministrstva za finance pri pregledu izvajanja skupne kmetijske politike.

c) 28. ač. člen - gnojenje in uporaba ostankov pridelave in predelave kmetijskih rastlin

Predlagana je ureditev gnojenja, ki do zdaj ni bilo urejeno s predpisi s področja kmetijstva. Trenutno je to področje urejeno le delno -samo za nitratna gnojila s predpisi o varstvu okolja (npr. Uredba o varstvu voda pred onesnaževanjem z nitrati iz kmetijskih virov). Zaradi tega v praksi prihaja do težav, predvsem pri ravnanju z živinskimi gnojili, ker ni določeno, kako se jih skladišči, z njimi ravna (npr. zorenje gnoja) ter kakšen je način aplikacije. Gnojenje ni namenjeno samo doseganju zelenih pridelkov kmetijskih rastlin, temveč je tudi eden o ukrepov za trajno ohranjanje rodovitnosti kmetijskih zemljišč. Pridelovalci za načrtovanje in pravilno izvedbo gnojenja nujno potrebujejo podatke o vsebnosti hranil v tleh, da lahko dosežejo ustrezen pridelek ob zmanjšanju izgub hranil in posledično manjšem obremenjevanju okolja.

Predlaga se tudi uporabo ostankov proizvodnje in predelave kmetijskih rastlin (npr. oljčne tropine) za namen gnojenja oziroma izboljševanja tal. Uporabo rastlinskih ostankov je treba urediti zato, da se omogoči kroženje rastlinskih hranil in ogljika oziroma vračanje organske snovi in hranil v kmetijska tla in tako izboljša ter zagotavlja njihovo trajno rodovitnost, ob tem, da to ne predstavlja tveganja za okolje. Podrobnejše pogoje za skladiščenje, ravnanje in uporabo gnojil, vključno z ostanki rastlin, na kmetijskih zemljiščih bo predpisala vlada.

K 6. in 7. členu

Zaradi uskladitve zakona z Uredbo (EU) št. 910/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o elektronski identifikaciji in storitvah zaupanja za elektronske transakcije na notranjem trgu in o razveljavitvi Direktive 1999/93/ES se predlaga, da ima kvalificirani elektronski podpis enakovreden pravni učinek kot lastnoročni podpis.

K 8. členu

Prvi odstavek 61.a člena Zakona o kmetijstvu že določa, da kmetijske pridelke, pridelane na kmetiji, lahko neposredno prodajajo končnemu potrošniku nosilec, člani kmetije in zaposleni na kmetiji, ki so vpisani v RKG in druge osebe, ki opravljajo delo na kmetiji na način in pod pogoji, določenimi v predpisih, ki urejajo delovno pravo in pogodbeno razmerja. Obstoječi zakon pa kmetijskim inšpektorjem ne daje jasnih pooblastil za nadzor, ali se prodajajo kmetijski pridelki, ki so res pridelani samo na tej kmetiji. Zato se predlaga nov prvi odstavek, ki jasno določa, da sme kmetija v okviru osnovne kmetijske dejavnosti neposredno potrošniku prodajati samo pridelke pridelane na tej kmetiji. S predlagano spremembo bo lahko kmetijski inšpektor na tržnicah in drugih prodajnih mestih nadziral prodajo pridelkov in hkrati izrekal ukrepe, s katerimi bo prepovedal prodajo pridelkov, v okviru osnovne kmetijske dejavnosti, neposredno potrošniku, če niso pridelani na tem kmetijskem gospodarstvu.

K 9. členu

Predpis Unije, in sicer Uredba (EU) 2018/848 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o ekološki pridelavi in označevanju ekoloških proizvodov in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 834/2007, določa, da je treba urediti področje sankcij za kršitev predpisov Unije in tudi v primeru kršitev predpisov Republike Slovenije. Vse države članice Unije bodo morale na podlagi novih izvedbenih in delegiranih uredb Evropske Komisije, ki so še v fazi priprave, sprejeti t.i. nacionalne kataloge sankcij za področje ekološkega kmetovanja. Bo pa Evropska komisija predvidoma pripravila enotne usmeritve glede sankcij, saj je glavni namen, da se poenotijo sankcije za posamezne najhujše kršitve, za manjše

kršitve pa bodo morale države članice sprejeti nacionalna pravila glede sankcij v primeru kršitev pravil ekološkega kmetovanja. Glede na navedeno se predlaga ureditev področja z uredbo vlade, saj pravilnik ni ustrezen predpis za urejanje sankcij.

K 10. členu

Predpis Unije, in sicer Uredba (EU) 2018/848 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o ekološki pridelavi in označevanju ekoloških proizvodov in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 834/2007, določa, da je treba urediti področje sankcij za kršitev predpisov s področja ekološkega kmetovanja. Na nacionalni ravni bo potrebno sprejeti tudi nacionalna pravila za ekološko hrano v obratih javne prehrane. Zato se predlaga ureditev področja z uredbo vlade, saj pravilnik ni ustrezen predpis za urejanje nacionalnih pravil za ekološko hrano v obratih javne prehrane.

K 11. in 12. členu

Predpis Unije, in sicer Uredba (EU) 2018/848 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o ekološki pridelavi in označevanju ekoloških proizvodov in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 834/2007, določa, da je treba urediti dodatne pogoje, ki jih bodo morale izpolnjevati organizacije za kontrolo in certificiranje (npr. letno poročanje na pristojni organ o njihovem delu, podatki o vzorčenju, objava pristojbin glede kontrole in certificiranja, itd.). Zato se predlaga ureditev področja z uredbo vlade, saj pravilnik ni ustrezen predpis za urejanje sankcij in drugih pogojev, ki jih bodo morale izpolnjevati organizacije za kontrolo in certificiranje.

K 13. členu

Zaradi uskladitve s predpisi Unije, in sicer z Uredbo Komisije (ES) št. 1850/2006 z dne 14. decembra 2006 o določitvi podrobnih pravil za certificiranje hmelja in hmeljnih proizvodov, je predlagan nov 92.a člen, ki določa pristojni organ za kontrolo in certificiranje hmelja in hmeljnih proizvodov in ureja javno pooblastilo za opravljanje nalog certificiranja hmelja in hmeljnih proizvodov. Določene so še dodatne naloge organizacije za certificiranje hmelja in hmeljnih proizvodov, kot so priznavanje centrov za certificiranje hmelja in hmeljnih proizvodov, imenovanje oseb, ki izvajajo certificiranje ter vodenje evidence centrov za certificiranje hmelja in evidence pridelka hmelja. Predlaga se tudi ureditev glede stroškov certificiranja in priznavanja centrov, in sicer bo minister predpisal višino stroškov certificiranja hmelja in hmeljnih proizvodov in stroškov priznavanja centrov.

Predlaga se tudi, da minister predpiše organizacijske, tehnične in kadrovske pogoje za centre za certificiranje hmelja, pogoje glede usposobljenosti za osebe, ki izvajajo certificiranje hmelja, podrobnejše določbe glede postopkov za odobritev ali odvzem odobritve centrov za certificiranje hmelja in imenovanje oseb, ki izvajajo certificiranje hmelja.

K 14. členu

Glede na to, da je podeljevanje statusa društev v javnem interesu, so vsi postopki v zvezi s podeljevanjem statusa, urejeni v Zakonu o nevladnih organizacijah (Uradni list RS, št. 21/18). Na podlagi navedenega zakona, se že pripravlja področni pravilnik, ki bo zajemal tudi kmetijstvo, gozdarstvo in razvoj podeželja, zato se predlaga črtanje 111. člena Zakona o kmetijstvu.

K 15. členu

S predlagano spremembo 118. člena Zakona o kmetijstvu, ki ureja programe posameznih javnih služb na področju kmetijstva se določi, da vlada predpiše večletni program javne službe, minister pa, enotno za vse javne službe, sprejme letni program dela, ne glede na način izbire izvajalca javne službe. S to spremembo pravne podlage bo poenotena priprava programov dela, vključno z večletnim programom javnih služb, za vse javne službe v kmetijstvu. Sedanja ureditev je namreč nedorečena in pušča različne interpretacije glede letnega programa dela in večletnega programa javnih služb. Sedaj imajo

javne službe v kmetijstvu različno urejene svoje programe dela, večletni program javne službe pa imajo samo javne službe v kmetijstvu iz 122. člena Zakona o kmetijstvu.

S predlagano spremembo je določeno, da vlada predpiše program posamezne javne službe na področju kmetijstva, če ni drugače določeno z drugim zakonom. Nadalje je določeno, da vlada s programom dela določi zlasti vrsto in obseg storitev javne službe, način in dinamiko izvajanja storitev javne službe, skladno s predpisi, koncesijskimi akti in koncesijskimi pogodbami, ter obseg in način financiranja ali subvencioniranja posameznih storitev javne službe. Tretji odstavek pa določa, da če vlada do začetka tekočega leta ne predpiše programa dela, izda minister sklep o začasnem financiranju javne službe. V sklepu določi višino financiranja na mesec, ki ne sme presegati dvanajstine razpoložljivih proračunskih sredstev ministrstva za ta namen, in določi naloge javne službe v obdobju začasnega financiranja.

V skladu s predlaganim spremenjenim 118. členom vlada predpiše večletni program dela, minister pa, enotno za vse javne službe, sprejme letni program dela, ne glede na način izbire izvajalca javne službe.

K 16. členu

Ena od pomembnejših aktivnosti, ki bo potekala na svetovni ravni, s ciljem informiranja in ozaveščanja o pomenu čebel, je tudi podelitev nagrade zlata čebela. Republika Slovenija, pobudnica Svetovnega dneva čebel, ki ga je razglasila OZN, bo, praviloma ob obeležitvi tega dne, podelila nagrado zlata čebela za prispevek k ohranjanju in razvoju čebel in divjih opraševalcev. Nagrada zlata čebela se bo podeljevala za izjemne dosežke na področju zaščite opraševalcev, prehranske varnosti, trajnostnega kmetijstva, biotske raznovrstnosti in varovanja okolja. Nagrada zlata čebela se bo izkazovala s finančno nagrado in posebno listino, katere del je lahko tudi poseben kipec.

Predlaga se postopek podelitve, sestavo in delovanje odbora za podelitev nagrade zlata čebela. Predlaga se, da področja, za katera se podeli nagrada, merila za podelitev, obliko listine in višino finančne nagrade predpiše vlada.

K 17. členu

Uredba (EU) 2018/848 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o ekološki pridelavi in označevanju ekoloških proizvodov in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 834/2007 v 34. in 36. členu določa, da se lahko v sistem nadzora vključijo po novem tudi t.i. skupine izvajalcev, kar pomeni, da bo možno tudi skupinsko certificiranje ekoloških pridelovalcev. Glede na navedeno je potrebno te podatke voditi tudi v Evidenci pridelovalcev in predelovalcev ekoloških kmetijskih pridelkov ali živil.

Zaradi izboljšanja učinkovitosti kontrole organizacij za kontrolo in certificiranje je potrebno zagotoviti, da se v evidenco pridelovalcev in predelovalcev ekoloških kmetijskih pridelkov ali živil prevzemajo tudi podatki iz evidenc iz 153. in 156. člena ZKme-1 glede kontrole ukrepa Ekološko kmetovanje iz PRP 2014-2020 in števila rejnih živali. V evidenco se bodo prenašali podatki o KMG-MID številki, nosilcu KGM, podatki o GERK-ih, vrstah rabe, vrsti kulture ter številu in vrsti živali.

Organizacije za kontrolo in certificiranje vodijo evidenco pridelovalcev in predelovalcev ekoloških kmetijskih pridelkov ali živil. Organizacije za kontrolo in certificiranje v evidenco med drugim vnašajo podatke o tem ali je KMG v celoti ali delno vključeno v ekološko kmetovanje, podatke o tem kdaj se je KMG prvič vključilo v kontrolo ekološkega kmetovanja, podatke o statusu GERK-ov (ekološki, v preusmeritvi, konvencionalni, ni v kontroli), podatke o tem ali ima KMG travojede živali, podatke o statusu travojedih živali (govedo, kopitarji, drobnica, divjad) ter število čebeljih družin. Vse te podatke ministrstvo in agencija potrebujeta za izvajanje ukrepa Ekološko kmetovanje, ukrepa Sheme kakovosti za kmetijske proizvode in živila, ukrepa Ustanovitev skupin in organizacij proizvajalcev, ukrepa Službe za svetovanje, službe za pomoč pri upravljanju kmetij in službe za zagotavljanje nadomeščanja na kmetijah ter ukrepa Prenos znanja in dejavnosti informiranja v okviru PRP 2014-2020.

Ker so s tem povezani določeni stroški, bo ministrstvo zagotovilo delno sofinanciranje teh stroškov iz proračuna Republike Slovenije. za kontrolo in certificiranje Podrobnejši pogoj in stroški glede vodenja evidence pridelovalcev in predelovalcev ekoloških kmetijskih pridelkov ali živil se bodo uredili s pogodbo med ministrstvom in organizacijo.

K 18. členu

Predlaga se sprememba 148. člena Zakona o kmetijstvu, ki trenutno predpisuje Evidenco kmetijskih pridelkov in živil iz shem kakovosti ter priznanih naravnih mineralnih vod. Od leta 2012 je za sheme kakovosti pristojno ministrstvo, medtem ko je področje priznanja naravnih mineralnih vod pristojna uprava. Glede na to, da naravne mineralne vode ne spadajo v sheme kakovosti in se zanje vodijo popolnoma drugačni podatki kot za kmetijske pridelke in živila iz shem kakovosti, je nesmiselno, da bi se vodila ena skupna evidenca za obe področji.

V evidenci iz 148. člena ZKme je trenutno vpisanih 25 zaščiteneh proizvodov in njihovi proizvajalci (okoli 300). Z vzpostavitvijo nove sheme »izbrana kakovost«, se je v to evidenco vključilo še okoli 14 000 novih proizvajalcev. Evidenca je trenutno v obliki, ki ne omogoča enostavnega iskanja in preverjanja za namen določenih izplačil ukrepov skupne kmetijske politike. Poleg tega je za potrebe izvajanja nekaterih ukrepov kmetijske politike potrebnih več podatkov o zavezancih oziroma certifikatih (npr. datum izdaje certifikatov, datum veljavnosti certifikatov, podatki o združenjih proizvajalcev, ki se skupinsko certificirajo, ipd.), kot se jih trenutno vodi v skladu z 148. členom. Prav tako je potrebno za potrebe monitoringa vsebin na področju shem kakovosti in lažjega oblikovanja kmetijske politike na tem področju v prihodnje, nujno urediti tudi spremljanje certificiranih površin in letnih količin proizvodov oziroma živil iz shem kakovosti. Na podlagi 148. člena ZKme ministrstvo vzpostavlja tudi računalniško evidenco shem kakovosti.

Zaradi različne narave shem in proizvodov in zaradi predvidenega vključevanja novih proizvodov in novih shem, ki se bodo vodile v evidenci, se bo natančnejšo vsebino evidence in vire podatkov, ki bodo potrebni za vodenje evidence, uredilo v pravilniku, ki ga bo predpisal minister.

K 19. členu

Predlaga se nov 148.a člen Zakona o kmetijstvu, ki določa evidenco priznanih naravnih mineralnih vod. Uprava je v okviru ministrstva pristojni organ, ki izvaja, skladno z določbami Direktive 2009/54/ES, Direktive 2003/40 in Uredbe Komisije 115/2010 postopek priznavanja naravnih mineralnih vod v Republiki Sloveniji. Predpisi Unije določajo, da lahko subjekti tržijo na ozemlju držav članic le naravne mineralne vode, ki so pridobile priznanje. Prav tako je potrebno, da pristojni organ redno spremlja skladnost priznanih naravnih mineralnih vod, ki jim mora v primeru izkazane neskladnosti preklicati priznanje. Iz navedenih razlogov je v Sloveniji potrebno voditi evidenco priznanih naravnih mineralnih vod. Trenutno veljavni zakon v 148. členu predpisuje vodenje evidence naravnih mineralnih vod, vendar je to urejeno skupaj z nekaterimi evidencami, ki jih vodi ministrstvo. Področje naravnih mineralnih vod ni sorodno s področjem kmetijskih pridelkov in živil iz shem kakovosti, drugačne so tudi zahteve po podatkih iz evidenc, zato se določila 148.člena, ki so vezana na evidenco mineralnih vod, v predlagani spremembi opredelijo v novem 148.a členu. Evidenco priznanih naravnih mineralnih vod vodi uprava. Evidenca bo vključevala podatke o subjektih iz 140. člena zakona, ime priznane označbe in ime izvira naravne mineralne vode, kraj izkoriščanja, razvrščanje in označevanje glede na vsebnost ogljikovega dioksida ter številko in datum odločbe, ki jo subjektu izda uprava.

Predlaga se nov 148.b člen Zakona o kmetijstvu, ki določa novo evidenco pridelovalcev zelenjave in zelišč, opredeljuje zavezance za vpis v le-to, podatke, ki se v njej vodijo ali prevzemajo, vodenje evidence, način sporočanja podatkov o površini zelenjadnic in zelišč, ki jih pridelujejo zavezanci ter namen vzpostavitve le-te. Evidenca je namenjena načrtovanju kmetijske politike, izvajanju ukrepov kmetijske politike, izvajanju shem kakovosti, priznavanju organizacij proizvajalcev, skupin

proizvajalcev za skupno trženje in skupin proizvajalcev za izvajanje shem kakovosti, izvajanju zakona, ki ureja promocijo kmetijskih in živilskih proizvodov, izvajanju evidence posebnih kultur ter poročanju v skladu s predpisi Unije.

Zavezanec za vpis v evidenco pridelovalcev zelenjave in zelišč je nosilec kmetijskega gospodarstva, na katerem se zelenjavo oziroma zelišča prideluje v tleh, na prostem, na vsaj 0,1 ha zemljišč ali na vsaj 0,02 ha površin v rastlinjaki oziroma njivskih površinah, kjer pridelava ni v tleh. Pridelava v tleh, na prostem pomeni, da se zelenjavo oziroma zelišča prideluje na GERK-ih z vrstami rabe: 1100 – njiva, 1161 – hmeljišče v premeni in 1180 – trajne rastline na njivskih površinah. Pridelava v rastlinjaku pomeni, da se zelenjavo oziroma zelišča prideluje na GERK-ih z vrstama rabe: 1190 – rastlinjak in 1191 – rastlinjak, kjer pridelava ni v tleh. Pridelava na njivskih površinah, kjer pridelava ni v tleh, pomeni, da se zelenjavo oziroma zelišča prideluje v kontejnerjih z vrsto rabe GERK-a 1181 – trajne rastline na njivskih površinah, kjer pridelava ni v tleh.

Evidenca pridelovalcev zelenjave in zelišč bo vodena kot centralna računalniška zbirka podatkov in bo predstavljala zanesljiv vir podatkov o vseh tržnih pridelovalcih zelenjave in zelišč, lokacijah in površinah na katerih se prideluje zelenjava in zelišča, površinah posameznih vrst zelenjave in zelišč ter količini pridelane zelenjave in zelišč, če je pridelava vključena v kontrolo shem kakovosti (ekološka pridelava, integrirana pridelava, izbrana kakovost, ...). V evidenci bo, v skladu z metodologijo, ki bo določena v podzakonskem predpisu, voden tudi podatek o letnem hektarskem pridelku posameznih vrst zelenjadnic in zelišč. Podatek bo omogočal izvajanje logičnih kontrol pri prijavi pridelkov v evidence ter oceno količine pridelka posameznih vrst zelenjadnic oziroma zelišč na nivoju posameznega kmetijskega gospodarstva oziroma na nivoju celotne države.

Evidenco bo upravljalo in vodilo ministrstvo. Zaradi ekonomskih razlogov in zmanjševanja administrativnih bremen za nosilce kmetijskih gospodarstev, bo zavezanec za vpis v evidenco podatke o površinah posamezne vrste ali posameznih vrst zelenjave in zelišč vanjo sporočal ob oddaji vsakoletne zbirne vloge v skladu s predpisom, ki ureja izvedbo ukrepov kmetijske politike.

Podrobnejšo vsebino in postopke vodenja evidence pridelovalcev zelenjave in zelišč ter metodologijo iz četrtega odstavka 148.b člena bo predpisal minister.

K 20. in 21. členu

Zaradi predlaganega novega 92.a člena Zakona o kmetijstvu, ki ureja pristojni organ za certificiranje hmelja in hmeljnih proizvodov, se predlaga uskladitev 149. in 150. členom Zakona o kmetijstvu, ki urejata vodenje evidence centrov za certificiranje hmelja in evidence pridelka hmelja. Predlaga se tudi, da minister predpiše podrobno vsebino evidenc in postopke vodenja evidenc.

K 22. členu

Predlaga se več namenov evidence imetnikov rejnih živali in evidence rejnih živali, in sicer poleg varovanja zdravja ljudi in živali, izvajanja ukrepov zootehnike in kmetijske politike tudi namen za izvajanje zakona, ki ureja promocijo kmetijskih in živilskih proizvodov. S predlagano dopolnitvijo bo ministrstvu omogočeno, da podatke iz navedenih evidenc uporabi za prevajanje zavezancev v skladu s predpisi, ki urejajo promocijo kmetijskih in živilskih proizvodov (Zakon o promociji kmetijskih in živilskih proizvodov, Odredbe in Uredbe, ki določajo vstop sektorjev, višino prispevka in začetek plačevanja prispevka za sektorsko promocijo).

K 23. členu

Predlaga se nova evidenca, s področja ekološkega razmnoževalnega materiala. Obstoječa evidenca, ki vsebuje podatke samo za ekološko pridelano seme, semenski krompir in vegetativni razmnoževalni material, se razširi in dopolni še z ekološko vzrejenimi živalmi in nedoraslimi vodnimi organizmi. Uredba (EU) 2018/848 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o ekološki pridelavi in označevanju ekoloških proizvodov in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 834/2007 v 26. členu določa, da morajo države članice vzpostaviti sisteme za vodenje podatkov o ekološkem rastlinskem razmnoževalnem materialu in rastlinskem razmnoževalnem materialu iz preusmeritve, o ekološko

vzrejenih živali in o ekološko gojenih nedoraslih organizmov iz akvakulture. V evidenci se bodo vodili podatki o ekoloških živalih, semenu in nedoraslih vodnih organizmih, ki so namenjeni za prodajo drugim ekološkim kmetom.

K 24. členu

V 159.a členu Zakona o kmetijstvu se ureja nova zbirka podatkov rastlinske genske banke, ki je seznam rastlinskih genskih virov za prehrano in kmetijstvo (v nadaljnjem besedilu: RGV), ki se hranijo v rastlinski genski banki, z najmanj osnovnimi podatki, ki so opredeljeni v tem členu. Zbirko podatkov rastlinske genske banke vodijo izvajalci javne službe nalog rastlinske genske banke. Osnovni podatki o posameznem RGV, ki se bodo vodili v zbirki podatkov rastlinske genske banke bodo javno dostopni na spletnih straneh ministrstva in izvajalcev javne službe nalog rastlinske genske banke. Minister bo s predpisom določil podrobnejša pravila in postopke vodenja te zbirke podatkov. Zbirka je namenjena upravljanju podatkov o RGV in zagotavljanju dostopa do RGV, ki se hranijo v rastlinski genski banki.

K 25. členu

Predlaga se sprememba 161.a člena Zakona o kmetijstvu, ki ureja zbirko podatkov o emisijah in odvzemih toplogrednih plinov. Obstoječe zbirke podatkov se razširijo, dopolnijo s podatki o spremljanju stanja kmetijskih tal in se upravljajo kot enotna zbirka podatkov. Smiselno je, da obstajajo skupne zbirke tematskih podatkov tal, ker bodo podatki primerljivi, po potrebi združljivi in se bodo posamezni podatki lahko uporabljali za oba namena.

K 26. členu

V 175. členu zakona so v drugem odstavku urejeni ukrepi inšpektorja za hrano. Zaradi možnosti učinkovite izvedbe inšpekcijskega postopka v zvezi z ugotavljanjem suma prekrška, je dodan ukrep odvzema dokumentacije ali predmeta.

K 27. členu

Določba 176. člena Zakona o kmetijstvu, ki ureja prekrške, se spreminja zaradi uskladitve s spremembo 102. člena Zakona o kmetijstvu.

K 28. členu

Določba 177. člena Zakona o kmetijstvu, ki ureja prekrške, se ustrezno spreminja zaradi uskladitve z novim 61.a členom zakona, ki določa katere kmetijske pridelke sme kmetija, v okviru osnovne kmetijske dejavnosti, prodajati neposredno potrošniku.

K 29. členu

Na podlagi 28.a člena Zakona o kmetijstvu je bil imenovan izvajalec samo za opravljanje nalog zbiranja in obdelave podatkov za obračunavanje emisij toplogrednih plinov. S spremembo 28.a člena se dodajo naloge za spremljanje vsebnosti organske snovi v tleh, odmrle nadzemne biomase, lesne biomase, fizikalno-kemijskih lastnosti kmetijskih tal.

Predlaga se, da dosedanji izvajalec javnega pooblastila iz 28.a člena Zakona o kmetijstvu opravlja tudi naloge spremljanja vsebnosti organske snovi v tleh in vseh drugih nalog iz spremenjenega prvega odstavka 28.a člena zakona, vendar ne dlje kot do 31. decembra 2023, če izpolnjuje predpisane pogoje.

K 30. členu

Zaradi uskladitve s pravnim redom Unije se bodo spremenili tehnični in organizacijski pogoji, ki jih mora izpolnjevati organizacija za kontrolo in certificiranje ekoloških kmetijskih pridelkov ali živil in kmetijskih gospodarstev. Zaradi kontinuiranosti opravljanja nalog se predlaga, da javno pooblastilo za ekološko pridelavo in predelavo podeljeno na podlagi dosedanjega 92. člena zakona velja še naprej, če nosilec javnega pooblastila izpolnjuje predpisane pogoje.

K 31. členu

Predlaga se, da do določitve organizacije za certificiranje hmelja v skladu z 92. in 92.a členom Zakona o kmetijstvu, certificiranje hmelja in hmeljnih proizvodov opravlja dosedanji izvajalec, vendar ne dlje kot do 31. decembra 2021.

K 32. členu

Predlaga se, da se spremenjeni prvi odstavek 118. člena Zakona o kmetijstvu za javno službo v čebelarstvu začne uporabljati 1. januarja 2021.

K 33. členu

Predlaga se rok za sprejetje podzakonskih predpisov, ki so predvideni s predlagano spremembo zakona, in sicer do 31. decembra 2020.

K 34. členu

Predlaga se rok za uskladitev podzakonskih predpisov s predlagano spremembo zakona, in sicer do 31. decembra 2020.

Uskladiti se morajo podzakonski predpisi o certificiranju hmelja in hmeljnih proizvodov, o ukrepih v primeru nepravilnosti in kršitev v ekološkem kmetovanju, o ekološki pridelavi in predelavi kmetijskih pridelkov oziroma živil in o pogojih, ki jih mora izpolnjevati nosilec javnega pooblastila za opravljanje nalog spremljanja emisij in odvzemov toplogrednih plinov v kmetijstvu.

K 35. členu

Zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

1. člen (vsebina zakona)

(1) Ta zakon določa cilje kmetijske politike, načrtovanje razvoja kmetijstva in podeželja, ukrepe kmetijske politike, prilagajanje podnebnim spremembam in blaženjem posledic podnebnih sprememb, informiranje javnosti o kmetijski politiki, promet s kmetijskimi pridelki in živil, verigo preskrbe s hrano, varnost živil neživalskega izvora v vseh fazah proizvodnje, predelave in distribucije, kakovost živil v vseh fazah proizvodnje, predelave in distribucije, varnost in kakovost živil v gostinski dejavnosti, institucionalnih obratih prehrane in obratih za prehrano na delu, označevanje kmetijskih pridelkov in živil, varstvo potrošnikov v delu, ki se nanaša na živila in kmetijske storitve, doniranje hrane, dopolnilne dejavnosti na kmetiji, začasno ali občasno delo v kmetijstvu, javne službe v kmetijstvu, zbirke podatkov in informiranje na področju kmetijstva, postopke in organe za izvedbo tega zakona, raziskovalno delo, izobraževanje in razvojno-strokovne naloge ter inšpekcijski nadzor.

(2) Ta zakon ureja izvajanje:

1. Uredbe Sveta (EGS) št. 2219/89 z dne 18. julija 1989 o posebnih pogojih za izvoz živil in krme po jedrski nesreči ali kakršnikoli drugi radiološki nevarnosti (UL L št. 211 z dne 22. 7. 1989, str. 4);
2. Uredbe Sveta (EGS) št. 315/93 z dne 8. februarja 1993 o določitvi postopkov Skupnosti za kontaminate v hrani (UL L št. 37 z dne 13. 2. 1993, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo (ES) št. 596/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2009 o prilagoditvi nekaterih aktov, za katere se uporablja postopek iz člena 251 Pogodbe, Sklepu Sveta 1999/468/ES glede regulativnega postopka s pregledom – Prilagoditev regulativnemu postopku s pregledom – Četrti del (UL L št. 188 z dne 18. 7. 2009, str. 14);
3. Uredbe (ES) št. 258/97 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. januarja 1997 v zvezi z novimi živil in novimi živilskimi sestavinami (UL L št. 43 z dne 14. 2. 1997, str. 1), razveljavljene z Uredbo (EU) 2015/2283 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o novih živilih, spremembi Uredbe (EU) št. 1169/2011 Evropskega parlamenta in Sveta in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 258/97 Evropskega parlamenta in Sveta ter Uredbe Komisije (ES) št. 1852/2001 (UL L št. 327 z dne 11. 12. 2015, str. 1);
4. Uredbe (ES) št. 1760/2000 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. julija 2000 o uvedbi sistema za identifikacijo in registracijo govedi ter o označevanju govejega mesa in proizvodov iz govejega mesa in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 820/97 (UL L št. 204 z dne 11. 8. 2000, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) št. 2016/429 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o prenosljivih boleznih živali in o spremembi ter razveljavitvi določenih aktov na področju zdravja živali („Pravila o zdravju živali“) (UL L št. 84 z dne 31. 3. 2016, str. 1);
5. Uredbe (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2002 o določitvi splošnih načel in zahtevah živilske zakonodaje, ustanovitvi Evropske agencije za varnost hrane in postopkih, ki zadevajo varnost hrane (UL L št. 31 z dne 1. 2. 2002, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo Komisije (EU) 2017/228 z dne 9. februarja 2017 o spremembi Uredbe (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta glede poimenovanj in področij pristojnosti znanstvenih svetov Evropske agencije za varnost hrane (UL L št. 35 z dne 10. 2. 2017, str. 10), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 178/2002/ES);
6. Uredbe (ES) št. 1829/2003 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. septembra 2003 o gensko spremenjenih živilih in krmi (UL L št. 268 z dne 18. 10. 2003, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) št. 2015/2283 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o novih živilih, spremembi Uredbe (EU) št. 1169/2011 Evropskega parlamenta in Sveta in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 258/97 Evropskega parlamenta in Sveta ter Uredbe Komisije (ES) št. 1852/2001 (UL L št. 327 z dne 11. 12. 2015, str. 1);
7. Uredbe (ES) št. 1830/2003 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. septembra 2003 o sledljivosti in označevanju gensko spremenjenih organizmov ter sledljivosti živil in krme, proizvedenih iz gensko spremenjenih organizmov, ter o spremembi Direktive 2001/18/ES (UL L št. 268 z dne 18. 10. 2003, str. 24), zadnjič spremenjene z Uredbo (ES) št. 1137/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2008 o prilagoditvi nekaterih aktov, za katere se uporablja postopek, določen v členu 251 Pogodbe, Sklepu Sveta 1999/468/ES, glede

- regulativnega postopka s pregledom – Prilagoditev regulativnemu postopku s pregledom – Prvi del (UL L št. 311 z dne 21. 11. 2008, str. 1);
8. Uredbe (ES) št. 2065/2003 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. novembra 2003 o aromah dima, ki se uporabljajo ali so namenjene uporabi v ali na živilih (UL L št. 309 z dne 26. 11. 2003, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo (ES) št. 596/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2009 o prilagoditvi nekaterih aktov, za katere se uporablja postopek iz člena 251 Pogodbe, Sklepu Sveta 1999/468/ES glede regulativnega postopka s pregledom – Prilagoditev regulativnemu postopku s pregledom – Četrty del (UL L št. 188 z dne 18. 7. 2009, str. 14);
 9. Uredbe Sveta (ES) št. 21/2004 z dne 17. decembra 2003 o uvedbi sistema za identifikacijo in registracijo ovc in koz ter o spremembi Uredbe (ES) št. 1782/2003 in direktiv 92/102/EGS in 64/432/EGS (UL L št. 5 z dne 9. 1. 2004, str. 8), razveljavljene z Uredbo (EU) št. 2016/429 z dne 9. marca 2016 o prenosljivih boleznih živali in o spremembi ter razveljavitvi določenih aktov na področju zdravja živali („Pravila o zdravju živali“) (UL L št. 84 z dne 31. 3. 2016, str. 1);
 10. Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 852/2004 z dne 29. aprila 2004 o higieni živil (UL L št. 139 z dne 30. 4. 2004, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo (ES) št. 219/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2009 o prilagoditvi nekaterih aktov, za katere se uporablja postopek iz člena 251 Pogodbe, Sklepu Sveta 1999/468/ES glede regulativnega postopka s pregledom – Prilagoditve regulativnemu postopku s pregledom – Drugi del (UL L št. 87 z dne 31. 3. 2009, str. 109), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 852/2004/ES);
 11. Uredbe (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o izvajanju uradnega nadzora, da se zagotovi preverjanje skladnosti z zakonodajo o krmi in živilih ter s pravili o zdravstvenem varstvu živali in zaščiti živali (UL L št. 165 z dne 30. 4. 2004, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo Komisije (EU) 2017/212 z dne 7. februarja 2017 o imenovanju referenčnega laboratorija EU za kugo drobnice, določitvi dodatnih odgovornosti in nalog tega laboratorija ter spremembi Priloge VII k Uredbi (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 33 z dne 8. 2. 2017, str. 27);
 12. Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 396/2005 z dne 23. februarja 2005 o mejnih vrednostih ostankov pesticidov v ali na hrani in krmi rastlinskega in živalskega izvora ter o spremembi Direktive Sveta 91/414/EGS (UL L št. 70 z dne 16. 3. 2005, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo Komisije (EU) 2017/171 z dne 30. januarja 2017 o spremembi prilog II, III in IV k Uredbi Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 396/2005 glede mejnih vrednosti ostankov za aminopiralid, azoksistrobin, ciantraniliprol, ciflufenamid, ciprokonazol, dietofenkarb, ditiokarbamate, fluazifop-P, fluopiram, haloksifop, izofetamid, metalaksil, proheksadion, propakvizafop, pirimetanil, Trichoderma atroviride, sev SC1, in zoksamid v ali na nekaterih proizvodih (UL L št. 30 z dne 3. 2. 2017, str. 45);
 13. Uredbe (ES) št. 1924/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o prehranskih in zdravstvenih trditvah na živilih (UL L št. 404 z dne 30. 12. 2006, str. 9), zadnjič spremenjene z Uredbo Komisije (EU) št. 1047/2012 z dne 8. novembra 2012 o spremembi Uredbe (ES) št. 1924/2006 glede seznama prehranskih trditvev (UL L št. 310 z dne 9. 11. 2012, str. 36);
 14. Uredbe (ES) št. 1925/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o dodajanju vitaminov, mineralov in nekaterih drugih snovi živilom (UL L št. 404 z dne 30. 12. 2006, str. 26), zadnjič spremenjene z Uredbo Komisije (EU) 2015/403 z dne 11. marca 2015 o spremembi Priloge III k Uredbi (ES) št. 1925/2006 Evropskega parlamenta in Sveta glede vrste Ephedra in johimbe (Pausinystalia yohimbe (K. Schum) Pierre ex Beille) (UL L št. 67 z dne 12. 3. 2015, str. 4);
 15. Uredbe Sveta (ES) št. 834/2007 z dne 28. junija 2007 o ekološki pridelavi in označevanju ekoloških proizvodov in razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 2092/91 (UL L št. 189 z dne 20. 7. 2007, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo Sveta (EU) št. 517/2013 z dne 13. maja 2013 o prilagoditvi nekaterih uredb ter odločb in sklepov na področjih prostega pretoka blaga, prostega gibanja oseb, prava družb, politike konkurence, kmetijstva, varnosti hrane, veterinarske in fitosanitarne politike, prometne politike, energetike, obdavčitve, statistike, vseevropskih omrežij, pravosodja in temeljnih pravic, pravice, svobode in varnosti, okolja, carinske unije, zunanjih odnosov, zunanje, varnostne in obrambne politike ter institucij zaradi pristopa Republike Hrvaške (UL L št. 158 z dne 10. 6. 2013, str. 1);
 16. Uredbe (ES) št. 110/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. januarja 2008 o opredelitvi, opisu, predstavitvi, označevanju in zaščiti geografskih označb žganih pijač ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 1576/89 (UL L št. 39 z dne 13. 2. 2008, str. 16), zadnjič spremenjene z Uredbo Komisije (EU) št. 2016/1067 z dne 1. julija 2016 o spremembi Priloge III k Uredbi (ES)

- št. 110/2008 Evropskega parlamenta in Sveta o opredelitvi, opisu, predstavitvi, označevanju in zaščiti geografskih označb žganih pijač (UL L št. 178 z dne 2. 7. 2016, str. 1);
17. Uredbe Sveta (ES) št. 733/2008 z dne 15. julija 2008 o pogojih, ki urejajo uvoz kmetijskih proizvodov, ki izvirajo iz tretjih držav po nesreči v jedrski elektrarni Černobil (UL L št. 201 z dne 30. 7. 2008, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo Sveta (ES) št. 1048/2009 z dne 23. oktobra 2009 o spremembi Uredbe (ES) št. 733/2008 o pogojih, ki urejajo uvoz kmetijskih proizvodov, ki izvirajo iz tretjih držav po nesreči v jedrski elektrarni Černobil (UL L št. 290 z dne 6. 11. 2009, str. 4);
 18. Uredbe (ES) št. 1331/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o vzpostavitvi skupnega postopka odobritve za aditive za živila, encime za živila in arome za živila (UL L št. 354 z dne 31. 12. 2008, str. 1);
 19. Uredbe (ES) št. 1332/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o encimih za živila in spremembi Direktive Sveta 83/417/EGS, Uredbe Sveta (ES) št. 1493/1999, Direktive 2000/13/ES, Direktive Sveta 2001/112/ES in Uredbe (ES) št. 258/97 (UL L št. 354 z dne 31. 12. 2008, str. 7), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) št. 2015/2283 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o novih živilih, spremembi Uredbe (EU) št. 1169/2011 Evropskega parlamenta in Sveta in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 258/97 Evropskega parlamenta in Sveta ter Uredbe Komisije (ES) št. 1852/2001 (UL L št. 372 z dne 11. 11. 2015, str. 1);
 20. Uredbe (ES) št. 1333/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o aditivih za živila (UL L št. 354 z dne 31. 12. 2008, str. 16), zadnjič spremenjene z Uredbo Komisije (EU) št. 2016/1776 z dne 6. oktobra 2016 o spremembi Priloge II k Uredbi (ES) št. 1333/2008 Evropskega parlamenta in Sveta glede uporabe sukraloze (E 955) kot ojačevalca arome v žvečilnih gumijih z dodanimi sladkorji ali polioli (UL L št. 272 z dne 7. 10. 2016, str. 2);
 21. Uredbe (ES) št. 1334/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o aromah in nekaterih sestavinah živil z aromatičnimi lastnostmi za uporabo v in na živilih ter spremembi Uredbe Sveta (EGS) št. 1601/91, uredb (ES) št. 2232/96 in (ES) št. 110/2008 ter Direktive 2000/13/ES (UL L št. 354 z dne 31. 12. 2008, str. 34), zadnjič spremenjene z Uredbo Komisije (EU) št. 2016/1224 z dne 28. julija 2016 o spremembi Priloge I k Uredbi (ES) št. 1334/2008 Evropskega parlamenta in Sveta glede uporabe nekaterih aromatičnih snovi iz skupine, povezane s strukturo α , β -nenasičenosti (UL L št. 204 z dne 29. 7. 2016, str. 7);
 22. Uredbe Sveta (ES) št. 1217/2009 z dne 30. novembra 2009 o vzpostavitvi mreže za zbiranje računovodskih podatkov o dohodkih in poslovanju kmetijskih gospodarstev v Evropski skupnosti (UL L št. 328 z dne 15. 12. 2009, str. 27), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) št. 1318/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2013 o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 1217/2009 o vzpostavitvi mreže za zbiranje računovodskih podatkov o dohodkih in poslovanju kmetijskih gospodarstev v Evropski skupnosti (UL L št. 340 z dne 12. 12. 2013, str. 1);
 23. Uredbe (EU) št. 1169/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom, spremembah uredb (ES) št. 1924/2006 in (ES) št. 1925/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Komisije 87/250/EGS, Direktive Sveta 90/496/EGS, Direktive Komisije 1999/10/ES, Direktive 2000/13/ES Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Komisije 2002/67/ES in 2008/5/ES in Uredbe Komisije (ES) št. 608/2004 (UL L št. 304 z dne 22. 11. 2011, str. 18), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) št. 2015/2283 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o novih živilih, spremembi Uredbe (EU) št. 1169/2011 Evropskega parlamenta in Sveta in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 258/97 Evropskega parlamenta in Sveta ter Uredbe Komisije (ES) št. 1852/2001 (UL L št. 327 z dne 11. 12. 2015, str. 1);
 24. Uredbe (EU) št. 1151/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. novembra 2012 o shemah kakovosti kmetijskih proizvodov in živil (UL L št. 343 z dne 14. 12. 2012, str. 1), zadnjič popravljene s popravkom Uredbe (EU) št. 1151/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. novembra 2012 o shemah kakovosti kmetijskih proizvodov in živil (UL L št. 55 z dne 27. 2. 2013, str. 27);
 25. Uredbe (EU) št. 1303/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o skupnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu, Evropskem kmetijskem skladu za razvoj podeželja in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo, o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo ter o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1083/2006 (UL L št. 347 z dne 20. 12. 2013, str. 320), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) 2016/2135 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. novembra 2016 o spremembi Uredbe (EU) št. 1303/2013 glede nekaterih določb o finančnem upravljanju za

- nekatero državo članico, ki imajo ali jim grozijo resne težave v zvezi z njihovo finančno stabilnostjo (UL L št. 338 z dne 13. 12. 2016, str. 34);
26. Uredbe (EU) št. 1305/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o podpori za razvoj podeželja iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1698/2005 (UL L št. 347 z dne 20. 12. 2013, str. 487), zadnjič spremenjene z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2016/142 z dne 2. decembra 2015 o spremembi Priloge I k Uredbi (EU) št. 1305/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ter Priloge III k Uredbi (EU) št. 1307/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 28 z dne 4. 2. 2016, str. 8);
 27. Uredbe (EU) št. 1306/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o financiranju, upravljanju in spremljanju skupne kmetijske politike in razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 352/78, (ES) št. 165/94, (ES) št. 2799/98, (EC) No 814/2000, (ES) št. 1290/2005 in (ES) št. 485/2008 (UL L št. 347 z dne 20. 12. 2013, str. 549), zadnjič spremenjene z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2016/1617 z dne 8. septembra 2016 o odstopanju glede leta zahtevka 2016 od tretjega pododstavka člena 75(1) Uredbe (EU) št. 1306/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s stopnjo predplačil za neposredna plačila in ukrepi za razvoj podeželja, povezanimi s površinami in živalmi, ter od prvega pododstavka člena 75(2) navedene uredbe v zvezi z neposrednimi plačili (UL L št. 242 z dne 9. 9. 2016, str. 22);
 28. Uredbe (EU) št. 1307/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. december 2013 o pravilih za neposredna plačila kmetom na podlagi shem podpore v okviru skupne kmetijske politike ter razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 637/2008 in Uredbe Sveta (ES) št. 73/2009 (UL L št. 347 z dne 20. 12. 2013, str. 608), zadnjič spremenjene z Izvedbeno uredbo komisije (EU) 2016/1616 z dne 8. septembra 2016 o odstopanju od Uredbe (EU) št. 1307/2013 Evropskega parlamenta in Sveta glede morebitne revizije ukrepov prostovoljne vezane podpore v sektorju mleka in mlečnih izdelkov za leto zahtevka 2017 (UL L št. 242 z dne 9. 9. 2016, str. 19);
 29. Uredbe (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o vzpostavitvi skupne ureditve trgov kmetijskih proizvodov in razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 922/72, (EGS) št. 234/79, (ES) št. 1037/2001 in (ES) št. 1234/2007 (UL L št. 347 z dne 20. 12. 2013, str. 671), zadnjič dopolnjene z Delegirano uredbo Komisije (EU) št. 2017/40 z dne 3. novembra 2016 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s pomočjo Unije pri oskrbi izobraževalnih ustanov s sadjem in zelenjavo, bananami in mlekom ter o spremembi Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 907/2014 (UL L št. 5 z dne 10. 1. 2017, str. 11);
 30. Uredbe Komisije (EU) št. 1408/2013 z dne 18. decembra 2013 o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije pri pomoči de minimis v kmetijskem sektorju (UL L št. 352 z dne 24. 12. 2013, str. 9);
 31. Uredbe Komisije (EU) št. 1407/2013 z dne 18. decembra 2013 o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije pri pomoči de minimis (UL L št. 352, z dne 24. 12. 2013, str. 1);
 32. Uredbe Komisije (EU) št. 702/2014 z dne 25. junija 2014 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči v kmetijskem in gozdarskem sektorju ter na podeželju za združljive z notranjim trgovom z uporabo členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL L št. 193 z dne 1. 7. 2014, str. 1);
 33. Uredbe (EU) št. 1144/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2014 o ukrepih za informiranje o kmetijskih proizvodih in njihovo promocijo, ki se izvajajo na notranjem trgu in v tretjih državah, ter o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 3/2008 (UL L št. 317 z dne 4. 11. 2014, str. 56);
 34. Uredbe (EU) 2015/2283 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o novih živilih, spremembi Uredbe (EU) št. 1169/2011 Evropskega parlamenta in Sveta in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 258/97 Evropskega parlamenta in Sveta ter Uredbe Komisije (ES) št. 1852/2001 (UL L št. 327 z dne 11. 12. 2015, str. 1);
 35. Uredbe (EU) št. 2016/429 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o prenosljivih boleznih živali in o spremembi ter razveljavitvi določenih aktov na področju zdravja živali („Pravila o zdravju živali“) (UL L št. 84 z dne 31. 3. 2016, str. 1).

(3) Ta zakon vsebinsko prenaša določbe 17. člena Direktive 2014/23/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o podeljevanju koncesijskih pogodb (UL L št. 94 z dne 28. 3. 2014, str. 1) glede pogojev, pod katerimi se direktiva ne uporablja.

(4) Ta zakon ureja izvajanje:

1. Sklepa št. 529/2013/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2013 o pravilih za obračunavanje emisij in odvzemov toplogrednih plinov, ki nastanejo pri dejavnostih v zvezi z rabo

zemljišč, spremembo rabe zemljišč in gozdarstvom, ter informacijah o ukrepih v zvezi s temi dejavnostmi (UL L št. 165, z dne 18. 6. 2013, stran 80), zadnjič spremenjenega s Sklepom Sveta (EU) št. 2016/374 z dne 14. marca 2016 o spremembi Sklepa št. 529/2013/EU Evropskega parlamenta in Sveta, da se vključijo referenčne ravni za gospodarjenje z gozdovi, minimalne vrednosti za opredelitev gozdov in izhodiščno leto emisij za Republiko Hrvaško (UL L št. 70 z dne 16. 3. 2016, str. 20);

2. Smernic Evropske unije o državni pomoči v kmetijskem in gozdarskem sektorju ter na podeželju za obdobje od 2014 do 2020 (UL C št. 204 z dne 1. 7. 2014, str. 1).

5.a člen (pašne skupnosti)

(1) Pašna skupnost je skupnost fizičnih oziroma pravnih oseb, ki se povezujejo z namenom izvajanja paše živali članov pašne skupnosti na skupnem pašniku oziroma planini.

(2) Pašna skupnost se ustanovi na podlagi pogodbe, v kateri se uredijo medsebojne pravice, obveznosti in odgovornosti članov pašne skupnosti v zvezi s skupnim pašnikom oziroma planino, določijo se zemljiške parcele skupnega pašnika oziroma planine, predsednik in namestnik predsednika pašne skupnosti ter pravila za vključitev novih članov oziroma zagotavljanje pravice do paše drugim pašnim interesentom. Pašni interesenti po tem zakonu so imetniki živali, ki so fizične oziroma pravne osebe, katerih obstoj in delovanje je pomembno povezano z rabo skupnega pašnika oziroma planine.

(3) Pašna skupnost se vpiše v register pašnih skupnosti iz 162.b člena tega zakona in ima odprt svoj transakcijski račun. Vlogi za vpis se priloži pogodba o ustanovitvi pašne skupnosti s podatki o imenu pašne skupnosti, zemljiških parcelah skupnega pašnika oziroma planine, predsedniku, namestniku in članih pašne skupnosti ter transakcijski račun pašne skupnosti.

(4) Ne glede na 1. točko 3. člena tega zakona se prva faza predelave mleka živine na paši na planinah ali skupnih pašnikih, katerih najnižja točka je na nadmorski višini najmanj 750 metrov in kjer je nosilec kmetijskega gospodarstva pašna skupnost, v obdobju paše živine od začetka junija do konca septembra in prodaja teh izdelkov na kraju proizvodnje štejeta za kmetijsko dejavnost.

(5) Ne glede na določbe zakona, ki ureja osebno dopolnilno delo, lahko v obdobju paše živine od začetka junija do konca septembra opravlja delo na planini ali skupnem pašniku po pooblastilu predsednika pašne skupnosti tudi pastir kot osebno dopolnilo delo.

(6) Vrednotnico v primeru iz prejšnjega odstavka pridobi predsednik pašne skupnosti.

13. člen (poročilo o izvajanju nacionalnega programa)

Vlada najmanj enkrat letno obravnava poročilo o stanju na področju kmetijstva in živilstva, ki ga pripravi ministrstvo.

28.a člen (emisije in odvzemi toplogrednih plinov v kmetijstvu)

(1) Ministrstvo je pristojno za zbiranje in obdelavo podatkov, ki so potrebni za oceno emisij in odvzemov toplogrednih plinov, za pripravo in obračunavanje teh podatkov ter pripravo poročila oziroma informacije za potrebe izvajanja predpisov Unije, ki urejajo obračunavanje emisij in odvzemov

toplogrednih plinov, ki nastanejo pri dejavnostih v zvezi z rabo zemljišč, spremembe rabe zemljišč in kmetijske proizvodnje.

(2) Naloge iz prejšnjega odstavka se izvajajo kot javno pooblastilo.

(3) Nosilec javnega pooblastila je lahko pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki sama ali skupaj z drugo pravno osebo ali samostojnim podjetnikom posameznikom, s katerim ima sklenjeno pogodbo o izvajanju del, izpolnjuje pogoje glede števila in izobrazbe zaposlenih ter ustrezne tehnične opremljenosti, ni v postopku prenehanja, prisilne poravnave, stečaja, prepovedi delovanja, sodne likvidacije, izbrisa iz registra ter ima poravnane vse davke, prispevke in druge dajatve, določene s predpisi.

(4) Merila za izbor nosilca javnega pooblastila na javnem razpisu so reference in delovne izkušnje s področja rabe zemljišč, spremembe rabe zemljišč in kmetijske proizvodnje. Podrobnejši način izvedbe se določi v javnem razpisu. Pri izboru se upošteva na javnem razpisu doseženo najvišje število točk na podlagi meril. Javno pooblastilo podeli minister z odločbo v upravnem postopku za obdobje petih let. Medsebojna razmerja med nosilcem javnega pooblastila in ministrstvom se uredijo s pogodbo.

(5) Podrobnejše pogoje iz tretjega odstavka tega člena, ki jih mora izpolnjevati nosilec javnega pooblastila, in način oblikovanja cene storitev iz tega člena predpiše minister.

(6) Nadzor, razen inšpekcijskega nadzora nad nosilcem javnega pooblastila, izvaja ministrstvo.

(7) Javno pooblastilo preneha sporazumno ali če nosilec javnega pooblastila preneha izpolnjevati pogoje, določene s tem zakonom ali predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, ali predpisi Unije, če krši pogodbo ali če ravna v nasprotju z navedenimi predpisi, kar ugotovi ministrstvo z odločbo v upravnem postopku.

30. člen (oblika vloge)

(1) Vlada lahko s predpisi iz 10. in 12. člena tega zakona določi, da se vloge ali deli vlog, razen vlog za uveljavljanje pravic do pravnih sredstev, vlagajo le v elektronski obliki in podpišejo z varnim elektronskim podpisom s kvalificiranim digitalnim potrdilom.

(2) S predpisom ali javnim razpisom se lahko predpiše obrazec za vložitev vloge.

(3) Vloge, ki niso vložene v skladu s tem členom, se zavržejo.

30.a člen (pooblastilo)

(1) Šteje se, da je stranka pooblastila pooblaščenca za vložitev ali umik vloge, ki je vložena v elektronski obliki in podpisana z varnim elektronskim podpisom s kvalificiranim potrdilom, če je elektronski vlogi priložena izpolnjena izjava pooblaščenca o obstoju in sprejemu pooblastila.

(2) Če organ dvomi v obstoj pooblastila iz prejšnjega odstavka, zahteva od stranke ali pooblaščenca, da ga predloži v določenem roku. Stranka in pooblaščenec morata hraniti pooblastilo najmanj pet let od dneva, ko je stranka pridobila sredstva.

61.a člen

(prodaja kmetijskih pridelkov)

(1) Kmetijske pridelke, pridelane na kmetiji, lahko neposredno prodajajo končnemu potrošniku nosilec, člani kmetije in zaposleni na kmetiji, ki so vpisani v RKG in druge osebe, ki opravljajo delo na kmetiji na način in pod pogoji, določenimi v predpisih, ki urejajo delovno pravo in pogodbeno razmerja.

(2) Osebe iz prejšnjega odstavka ne smejo neposredno prodajati istovrstnih skupin kmetijskih pridelkov končnemu potrošniku, če je nosilec ali član kmetije:

- samostojni podjetnik posameznik, registriran za prodajo kmetijskih pridelkov in vpisan v register obratov iz 152.a člena tega zakona za istovrstne skupine kmetijskih pridelkov, ali
- nosilec dopolnilne dejavnosti na kmetiji iz 100. člena tega zakona, registriran za dopolnilno dejavnost prodaje kmetijskih pridelkov, ali
- zakoniti zastopnik pravne osebe ali ima večinski delež v pravni osebi, registrirani za prodajo kmetijskih pridelkov in vpisani v register obratov iz 152.a člena tega zakona za istovrstne skupine kmetijskih pridelkov.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena zaposleni na kmetiji in osebe, ki opravljajo delo na kmetiji na način in pod pogoji, določenimi v predpisih, ki urejajo delovno pravo in pogodbeno razmerja, ne smejo na kmetiji prodajati istovrstnih skupin kmetijskih pridelkov končnemu potrošniku, če so hkrati tudi osebe iz prve ali tretje alineje prejšnjega odstavka.

71. člen (označevanje)

(1) Kmetijski pridelek ali živilo je lahko označeno z označbami »ekološki« ali »integrirani«, če je za kmetijski pridelek ali živilo izdan certifikat, da izpolnjuje predpisane pogoje pridelave in predelave, in če je pridelovalec oziroma predelovalka ali predelovalec (v nadaljnjem besedilu: predelovalec) vpisan v evidence pridelovalcev in predelovalcev ekoloških in integriranih kmetijskih pridelkov ali živil.

(2) Z označbami iz prejšnjega odstavka se lahko označi tudi tisto kmetijsko gospodarstvo, ki je v celoti vključeno v kontrolo ekološke ali integrirane pridelave in predelave kmetijskih pridelkov in živil.

(3) Podrobnejše pogoje o označevanju ekoloških in integriranih kmetijskih pridelkov in živil ter kmetijskih gospodarstev, o pridelavi in predelavi ter načinu uporabe označb predpiše minister v skladu s predpisi Unije.

72. člen (ekološki kmetijski pridelek oziroma živilo)

(1) Ekološki kmetijski pridelek ali živilo je kmetijski pridelek ali živilo, pridelan in predelan po naravnih metodah in postopkih.

(2) Podrobnejše pogoje o tem, kaj je ekološka pridelava in predelava, in način kontrole glede na vrsto kmetijskega pridelka ali živila predpiše minister, v skladu s predpisi Unije, določbe, ki se nanašajo na nadzor, pa vlada.

90. člen (ugotavljanje skladnosti kmetijskih pridelkov ali živil)

(1) Ugotavljanje skladnosti obsega:

- preverjanje skladnosti kmetijskih pridelkov ali živil s predpisi;
- izdajanje listin o skladnosti (izjav o skladnosti, preizkusnih poročil, certifikatov ali drugih listin o skladnosti);
- izdajanje dovoljenj za uporabo semen ali vegetativnega razmnoževalnega materiala, ki ni pridelan po postopku ekološke pridelave v skladu s predpisom Unije, ki ureja ekološko pridelavo in označevanje ekoloških proizvodov glede ekološke pridelave, označevanja in nadzora.

(2) Podrobnejše metode in postopke za ugotavljanja skladnosti kmetijskih pridelkov ali živil ter vsebino listin o skladnosti predpiše minister, če niso določeni s predpisi Unije.

92. člen **(organizacije za kontrolo in certificiranje)**

(1) Minister predpiše tehnične in organizacijske pogoje, ki jih mora izpolnjevati organizacija za kontrolo in certificiranje kmetijskih pridelkov ali živil in kmetijskih gospodarstev, če niso določeni s predpisi Unije.

(2) Organizacija, ki želi opravljati kontrolo in certificiranje kmetijskih pridelkov ali živil in kmetijskih gospodarstev, mora za opravljanje te dejavnosti vložiti vlogo na Upravo, z dokazili o izpolnjevanju tehničnih in organizacijskih pogojev iz prejšnjega odstavka. Kadar predpisi Unije tako določajo, mora organizacija k vlogi predložiti akreditacijsko listino, ki jo je izdala Slovenska akreditacija ali akreditacijska služba druge države članice, ki ima z Evropsko akreditacijo sklenjen sporazum o medsebojnem priznavanju akreditacij.

(3) O vlogi iz prejšnjega odstavka odloči predstojnik Uprave z odločbo.

(4) Medsebojna razmerja med Upravo in organizacijo za kontrolo in certificiranje se uredijo s pogodbo.

(5) Če organizacija iz tega člena ne izpolnjuje več predpisanih pogojev ali če ravna v nasprotju s predpisi, predstojnik Uprave izda odločbo o prenehanju opravljanja kontrole in certificiranja kmetijskih pridelkov ali živil in kmetijskih gospodarstev.

111. člen **(društva v javnem interesu)**

(1) Društvom in zvezam društev na področju kmetijstva (v nadaljnjem besedilu: društva), katerih namen ustanovitve in delovanja presega uresničevanje interesov njihovih članov in pomeni delovanje v javnem interesu na področju kmetijstva, lahko minister podeli status društva, ki deluje v javnem interesu. Izpolnjevanje pogojev za pridobitev statusa društva, ki deluje v javnem interesu, se preverja vsakih pet let.

(2) Ministrstvo vodi evidenco društev iz prejšnjega odstavka, ki vsebuje zlasti naslednje podatke:

- ime in sedež društva;
- dejavnost društva;
- zakoniti zastopnik društva (ime, priimek in naslov);
- podelitev ali izguba statusa društva.

(3) Podrobnejše pogoje, merila in postopek za pridobitev statusa društva iz prvega odstavka tega člena predpiše minister.

118. člen (program javne službe)

(1) Vlada predpiše program posamezne javne službe na področju kmetijstva, če ni drugače določeno z drugim zakonom.

- (2) S predpisom iz prejšnjega odstavka vlada določi zlasti:
- vrsto in obseg storitev javne službe;
 - način in dinamiko izvajanja storitev javne službe, skladno s predpisi, koncesijskimi akti in koncesijskimi pogodbami;
 - obseg in način financiranja ali subvencioniranja posameznih storitev javne službe.

(3) Če vlada do začetka tekočega leta ne predpiše programa dela, izda minister sklep o začasnem financiranju javne službe. V sklepu določi višino financiranja na mesec, ki ne sme presegati dvanajstine razpoložljivih proračunskih sredstev ministrstva za ta namen, in določi naloge javne službe v obdobju začasnega financiranja.

147. člen (evidenca pridelovalcev in predelovalcev ekoloških in integriranih kmetijskih pridelkov ali živil)

(1) Zavezanci za vpis v evidenco so pridelovalci in predelovalci ekoloških in integriranih kmetijskih pridelkov in živil.

(2) V evidenci pridelovalcev in predelovalcev ekoloških in integriranih kmetijskih pridelkov ali živil se vodijo ali prevzemajo naslednji podatki:

- iz 140. člena tega zakona za pridelovalce in predelovalce ekoloških in integriranih kmetijskih pridelkov ali živil;
- za pridelovalce tudi podatki iz RKG (KMG-MID, naslov ali sedež kmetijskega gospodarstva, nosilec, kmetijska zemljišča v uporabi);
- pridelava oziroma predelava kmetijskega pridelka ali živila;
- kontrole, ki jih izvajajo organizacije za kontrolo ali certificiranje;
- izdani certifikati;
- dovoljenja za izjemo od pravil ekološkega kmetovanja.

(3) Evidenco vodijo organizacije za kontrolo in certificiranje iz 92. člena tega zakona.

(4) Evidenca je namenjena spremljanju in kontroli ekološke in integrirane pridelave ter predelave in kontroli ukrepov kmetijske politike.

(5) Organizacije za kontrolo in certificiranje iz 92. člena tega zakona na spletni strani ministrstva objavijo certifikate za ekološko pridelavo in predelavo iz pete alineje drugega odstavka tega člena.

(6) Vsi podatki iz te evidence so javni, razen davčne številke, matične številke, EMŠO in KMG-MID.

(7) Organizacije za kontrolo in certificiranje iz 92. člena tega zakona pridobivajo podatke in ravnajo s pridobljenimi podatki, ki so davčna tajnost, v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek.

148. člen (evidenca kmetijskih pridelkov in živil iz shem kakovosti ter priznanih naravnih mineralnih vod)

(1) Zavezanci za vpis v evidenco so pridelovalci in predelovalci kmetijskih pridelkov in živil za naslednje sheme kakovosti: dobrote z naših kmetij, višja kakovost, izbrana kakovost, neobvezne navedbe kakovosti, zajamčena tradicionalna posebnost, označba porekla in geografska označba ter

druge sheme kakovosti, priznane s predpisi Unije. Zavezanci za vpis v evidenco so tudi proizvajalci naravnih mineralnih vod, ki so pridobili odločbo o priznanju naravne mineralne vode.

(2) V evidenci kmetijskih pridelkov in živil iz shem kakovosti ter priznanih naravnih mineralnih vod se vodijo ali prevzemajo naslednji podatki:

- kmetijski pridelki in živila iz shem kakovosti;
- vrsta sheme kakovosti;
- certificirani pridelovalci in predelovalci kmetijskih pridelkov in živil iz shem kakovosti ali njihovih združenjih;
- letna pridelava in predelava kmetijskih pridelkov in živil iz shem kakovosti;
- iz 140. člena tega zakona o pridelovalcih, predelovalcih, proizvajalcih in njihovih združenjih, ki uporabljajo podeljene zaščitne znake, ali o proizvajalcu za priznanje označbe naravne mineralne vode;
- iz odločbe o priznanju naravne mineralne vode (številka in datum izdaje odločbe, ime označbe naravne mineralne vode, ime izvira, kraj izkoriščanja, razvrščanje in označevanje glede na vsebnost ogljikovega dioksida).

(3) Evidenca je namenjena spremljanju in kontroli kmetijskih pridelkov in živil iz shem kakovosti ter priznanih naravnih mineralnih vod, podeljenih zaščitnih znakov ter kontroli ukrepov kmetijske politike.

(4) Podatki iz evidence iz tega člena so javni, razen davčne številke, EMŠO in KMG-MID, in se objavijo na spletni strani ministrstva. Podatki o priznanih naravnih mineralnih vodah se objavijo na spletni strani uprave.

(5) Evidenco iz tega člena vodijo organizacije za kontrolo in certificiranje iz 92. člena tega zakona, razen za naravne mineralne vode, ki jo vodi uprava.

149. člen **(evidenca centrov za certificiranje hmelja)**

(1) Evidenca centrov za certificiranje hmelja obsega naslednje podatke:
iz 140. člena tega zakona o centrih za certificiranje hmelja;
identifikacijska številka centra za certificiranje hmelja;
identifikacijska številka kmetijskega gospodarstva, če je center za certificiranje hkrati tudi pridelovalec hmelja;
opremljenost centra za certificiranje hmelja;
dejavnost centra za certificiranje hmelja;
ime oseb, ki izvajajo naloge certificiranja;
številka in datum listine o dodelitvi ali odvzemu priznanja centra za certificiranje hmelja.

(2) Podatki iz druge do sedme alineje prejšnjega odstavka se vpišejo v evidenco centrov za certificiranje hmelja na podlagi listine o priznanju ali odvzemu priznanja centra za certificiranje hmelja, vlog za priznanje centra za certificiranje hmelja ter zapisnikov o pregledu prostorov in opreme centra za certificiranje, ki jih pripravi organizacija za kontrolo in certificiranje iz 92. člena tega zakona.

(3) Evidenca centrov za certificiranje je namenjena ugotavljanju izpolnjevanja pogojev za opravljanje dejavnosti centrov za certificiranje hmelja.

(4) Evidenco vodi organizacija za kontrolo in certificiranje iz 92. člena tega zakona.

150. člen **(evidenca pridelka hmelja)**

(1) Evidenca pridelka hmelja obsega podatke:
o kmetijskih gospodarstvih, ki pridelujejo hmelj, iz 143. člena tega zakona;

o količini pridelanega hmelja na posameznem kmetijskem gospodarstvu, ločeno po sortah in letniku pridelave;
o certificiranju in ponovnem certificiranju po posameznem naročniku certificiranja in pridelanem hmelju iz prejšnje alineje, ki izhajajo iz listin, vloženi in izdani v postopku certificiranja hmelja.

(2) Nosilci kmetijskih gospodarstev prijavijo podatke iz druge alineje prejšnjega odstavka organizaciji iz tretjega odstavka tega člena najpozneje do 30. oktobra v letu pridelave hmelja, podatki iz tretje alineje prejšnjega odstavka pa se vpišejo v evidenco pridelka hmelja na podlagi listin, ki se vložijo in izdajajo v postopku certificiranja pridelka hmelja.

(3) Evidenco pridelka hmelja vodi organizacija za kontrolo in certificiranje iz 92. člena tega zakona.

(4) Evidenca pridelka hmelja je namenjena izvajanju ukrepov kmetijske politike na področju hmeljarstva.

156. člen **(evidenca imetnikov rejnih živali in evidenca rejnih živali)**

(1) V evidenco imetnikov rejnih živali se morajo vpisati imetniki rejnih živali.

(2) Evidenca imetnikov rejnih živali vsebuje poleg podatkov iz 140. člena tega zakona tudi podatke o vrsti ali vrstah živali, ki jih redi posamezni imetnik.

(3) Evidenca rejnih živalih vsebuje zlasti:

- lokacije rejnih živali;
- stalež po vrstah rejnih živalih;
- identifikacijske in druge podatke o rejnih živalih;
- podatke o razmnoževanju rejnih živali;
- podatke o nadzoru in ukrepih glede živali.

(4) Podrobnejša pravila in postopke za vpis v evidenco iz prvega odstavka tega člena predpiše minister.

(5) Namen evidence je varovanje zdravja ljudi in živali ter izvajanje ukrepov zootehnike in kmetijske politike.

(6) Evidenci iz tega člena upravlja in vodi Uprava.

159. člen **(evidenca ekološko pridelanega semena, semenskega krompirja in vegetativnega razmnoževalnega materiala v Republiki Sloveniji)**

(1) V evidenco ekološko pridelanega semena, semenskega krompirja in vegetativnega razmnoževalnega materiala v Republiki Sloveniji, se vpiše firma ali ime in priimek ter sedež ali naslov s hišno številko fizične ali pravne osebe, ki se ukvarja s pridelavo, pripravo za trg, uvozom ali trženjem ekološko pridelanega semena, semenskega krompirja in vegetativnega razmnoževalnega materiala, ter vrste in sorte semena ali semenskega krompirja in vegetativnega razmnoževalnega materiala v Republiki Sloveniji, ki ga ima na voljo.

(2) Podrobnejše pogoje za vpis v evidenco predpiše minister.

(3) Evidenca iz tega člena je javna in objavljena na spletni strani agencije ter je namenjena obveščanju uporabnikov.

161.a člen

(zbirka podatkov o emisijah in odvzemih toplogrednih plinov v kmetijstvu)

(1) V zbirki podatkov o emisijah in odvzemih toplogrednih plinov v kmetijstvu se vodijo ali prevzemajo podatki:

- a) iz 140. člena tega zakona o osebah, ki so na svojih površinah dovolile opravljanje vzorčenja na podlagi 28.a člena tega zakona,
- b) iz prvega odstavka 143. člena tega zakona,
- c) o tleh iz 164. člena tega zakona,
- č) o tleh iz 164.a člena tega zakona,
- d) o dejanski rabi zemljišč iz 165. člena tega zakona,
- e) o letnih spremembah dejanske rabe zemljišč,
- f) za izračun emisij in odvzemov toplogrednih plinov, kot so:
 - podatki o mestu in času vzorčenja zalog ogljika,
 - podatki o zalogah ogljika po zahtevanih skladiščih,
 - podatki o prirastku in izgubah oziroma stopnji akumulacije ogljika v lesnatih rastlinah,
 - podatki o faktorjih sprememb zalog ogljika na kmetijskih zemljiščih,
 - podatki o apnenju kmetijskih zemljišč.

(2) Zbirko podatkov iz tega člena vodijo nosilci javnih pooblastil iz 28.a člena tega zakona.

(3) Izvajalci analiz zemlje ali pedološkega vzorčenja morajo anonimizirane podatke analiz zemlje oziroma pedološkega vzorčenja posredovati ministrstvu skupaj s podatkom o lokaciji analize.

(4) Zbirka podatkov iz tega člena je namenjena spremljanju emisij in odvzemov toplogrednih plinov v kmetijstvu.

175. člen (ukrepi)

(1) Pri opravljanju inšpekcijskega nadzora lahko kmetijski inšpektor poleg ukrepov, ki jih ima po splošnih predpisih, ki urejajo inšpekcijo, odredi še naslednje ukrepe:

- odredi spremembo podatkov v zbirkah podatkov iz tega zakona skladno z ugotovljenim stanjem;
- odredi izbris podatkov iz zbirk podatkov iz tega zakona;
- delno ali v celoti prepove uveljavljanje ali izvajanje ukrepov po tem zakonu, če ugotovi kršitve predpisov;
- odredi ukrepe, da se nepravilnosti in pomanjkljivosti po tem zakonu in predpisih, izdanih na njegovi podlagi, odpravijo v roku, ki ga določi;
- odvzame dokumentacijo ali predmete za ugotavljanje dejanskega stanja v zvezi z ugotovljenim sumom storitve prekrška;
- prepove prodajo kmetijskih pridelkov, če se ta izvaja v nasprotju z 61.a členom tega zakona;
- odredi odpravo nepravilnosti in pomanjkljivosti ali drugo ukrepanje, da se zagotovi skladnost označevanja, oglaševanja in trženja glede storitev, povezanih s kmetijsko dejavnostjo, iz tretjega odstavka 66. člena tega zakona;
- odredi odpravo nepravilnosti pri spletnem oglaševanju ali spletnem trženju storitev, povezanih s kmetijsko dejavnostjo, da se zagotovi skladnost označevanja in trženja storitev iz tretjega odstavka 66. člena tega zakona;
- prepove opravljanje dejavnosti, za katero je treba pridobiti dovoljenje za opravljanje dopolnilne dejavnosti na kmetiji, če dovoljenje ni pridobljeno;
- prepove opravljanje dopolnilne dejavnosti na kmetiji, če je na kmetiji za istovrstno dejavnost hkrati registrirana dejavnost kot samostojni podjetnik ali pravna oseba;
- predlaga upravni enoti, da odvzame dovoljenje za opravljanje dopolnilne dejavnosti na kmetiji, če niso izpolnjeni pogoji iz 99. člena tega zakona in do odločitve upravne enote prepove opravljanje dopolnilne dejavnosti;
- odredi odpravo pomanjkljivosti in nepravilnosti pri izvajanju nalog javne službe;
- do odločitve pristojnega organa prepove opravljanje javne službe izvajalcem javnih služb, če ne izpolnjujejo predpisanih pogojev;

- predlaga ministrstvu, da izvajalcu javne službe ali nosilcu javnega pooblastila odvzame javno službo ali javno pooblastilo, če ne izpolnjuje predpisanih pogojev;
- predlaga organizaciji iz 92. člena tega zakona, da ekološkemu ali integriranemu pridelovalcu odvzame certifikat;
- organizaciji proizvajalcev v sektorju sadja in zelenjave izda odločbo, ki učinkuje kot začasni odvzem statusa organizacije proizvajalcev v skladu s predpisi Unije, ki urejajo skupno ureditev kmetijskih proizvodov;
- predlaga ministrstvu, da skupini proizvajalcev za skupno trženje, skupini proizvajalcev za izvajanje shem kakovosti, organizaciji proizvajalcev, združenju organizacij proizvajalcev in medpanožni organizaciji odvzame status, če ne izpolnjujejo predpisanih pogojev;
- prepove izvajanje storitev s kmetijsko mehanizacijo v okviru strojnih krožkov;
- odredi odpravo pomanjkljivosti in nepravilnosti pri izvajanju nalog tržno informacijskega sistema iz 170. člena tega zakona;
- odredi odpravo pomanjkljivosti in nepravilnosti pri izvajanju nalog računovodskih pisarn iz 171. člena tega zakona;
- odredi odpravo pomanjkljivosti in nepravilnosti pri sporočanju podatkov iz 171.a člena tega zakona;
- odredi druge ukrepe in opravi dejanja, za katera je pooblaščen.

(2) Pri opravljanju inšpekcijskega nadzora lahko inšpektor za hrano ali uradni veterinar poleg ukrepov, ki jih ima po splošnih predpisih, ki urejajo inšpekcijo, odredi še naslednje ukrepe:

- prepove promet z živili, ki niso skladna s predpisanimi zahtevami kakovosti ali deklariranimi lastnostmi;
- prepove uporabo označb oziroma promet z živili, ki ne izpolnjujejo predpisanih zahtev;
- prepove promet oziroma oglaševanje živil, ki zavajajo ali bi lahko zavajali potrošnika;
- odredi odpravo nepravilnosti in pomanjkljivosti ali drugo ukrepanje, da se zagotovi skladnost označevanja, oglaševanja in informiranja potrošnikov glede kmetijskih pridelkov in živil iz prvega in drugega odstavka 66. člena tega zakona;
- nosilcu dejavnosti ali organizaciji iz prvega odstavka 91. člena tega zakona odredi preizkus skladnosti s predpisi za živila, ki so v prometu;
- prepove uporabo listin o skladnosti za živila, ki niso skladna s predpisi;
- do odločitve pristojnega organa lahko prepove opravljanje nalog organizacijam iz prvega odstavka 91. člena tega zakona, če ne izpolnjujejo predpisanih pogojev, in predlaga odvzem javnih pooblastil;
- organizaciji iz 92. člena tega zakona predlaga, da pridelovalcem in predelovalcem kmetijskih pridelkov in živil iz shem kakovosti v primeru neskladnosti odvzame certifikat;
- odredi izbris nosilca živilske dejavnosti iz registra obratov in predlaga upravni enoti, da odvzame dovoljenje za opravljanje dopolnilne dejavnosti na kmetiji v delu, ki se nanaša na živila, če nosilec živilske dejavnosti inšpektorju ne dovoli vstopa v prostor, kjer opravlja dejavnosti, povezane z živili;
- odvzame dokumentacijo ali predmete za ugotavljanje skladnosti z zakonodajo;
- prepove promet in izvoz živali, ki niso označene na predpisani način;
- odredi označitev živali ali odpravo pomanjkljivosti in nepravilnosti pri vodenju predpisanih evidenc ali registrov;
- odredi izpolnjevanje higienskih zahtev ali kakršno koli drugo ukrepanje, da se zagotovi varnost živil ali skladnost s predpisi, ki urejajo živila;
- prepove uporabo surovin in snovi namenjenih za stik z živili, ter izvajanje postopkov oziroma prepove proizvodnje, predelavo in distribucijo živil, ki niso varna ali obstaja sum, da niso varna;
- odredi odpoklic, umik ali uničenje;
- dovoli, da se živila uporabijo za drug namen od prvotnega;
- odredi odpravo nepravilnosti pri spletnem oglaševanju ali spletnem trženju kmetijskih pridelkov ali živil;
- v nujnih primerih, da bi se zavarovala ali odvrnila nevarnost za zdravje ljudi, lahko odredi ukrepe z ustno odločbo na zapisnik;
- začasno pridrži pošiljko živil, za katero obstaja sum, da ne izpolnjuje predpisanih zahtev glede varnosti, dokler se z laboratorijskimi analizami ne ugotovi njena skladnost;
- prepove uvoz živil, če je s pregledom ali z laboratorijskimi analizami dokazana njihova neskladnost glede varnosti živil in odredi predpisane ukrepe;
- prepove uvoz ali izvoz sadja in zelenjave na območje Unije, če niso skladni s predpisanimi zahtevami glede kakovosti;

- odredi druge potrebne ukrepe in opravi dejanja za doseganje skladnosti s tem zakonom in drugimi predpisi, izdanimi na njegovi podlagi.

(3) Pri opravljanju nadzora nad izvajanjem določb predpisov na področju identifikacije in registracije živali kmetijski inšpektor, inšpektor za hrano ali uradni veterinar poleg ukrepov, določenih s predpisi, odredi ukrepe in določi rok za odpravo nepravilnosti in pomanjkljivosti.

(4) Če lastništva živali ni mogoče ugotoviti ali se lastniki živali ne morejo sporazumeti glede imetnika živali, določi začasnega imetnika živali kmetijski inšpektor ali uradni veterinar.

(5) V primerih zavajanja potrošnika glede označevanja, oglaševanja oziroma trženja kmetijskih pridelkov in živil, sme uradni veterinar ali inšpektor za hrano z ustno odločbo na zapisnik takoj prepovedati promet z živilom osebi, ki neposredno označuje, oglašuje ali daje v promet kmetijski pridelek ali živilo, ki ni označeno v skladu s predpisi ali je oglaševano oziroma trženo v nasprotju s predpisi.

(6) Pri opravljanju inšpekcijskega nadzora lahko fitosanitarni inšpektor poleg ukrepov, določenih s splošnimi predpisi, ki urejajo inšpekcijo, izreče naslednje ukrepe:

- začasno pridrži pošiljko živil, za katero obstaja sum, da ne izpolnjuje predpisanih zahtev glede varnosti, dokler se z laboratorijskimi analizami ne ugotovi njena skladnost;
- prepove uvoz živil, če je s pregledom ali z laboratorijskimi analizami dokazana njihova neskladnost glede varnosti živil in odredi predpisane ukrepe;
- prepove uvoz sadja in zelenjave na območje Unije, če niso skladni s predpisanimi zahtevami glede kakovosti.

(7) Pri opravljanju inšpekcijskega nadzora lahko gozdarski inšpektor poleg ukrepov, ki jih ima po splošnih predpisih, ki urejajo inšpekcijo, odredi še naslednje ukrepe:

- prepove opravljanje dejavnosti, za katero je potrebno pridobiti dovoljenje za opravljanje dopolnilne dejavnosti na kmetiji, in to ni pridobljeno;
- prepove opravljanje dopolnilne dejavnosti na kmetiji, če je na kmetiji za istovrstno dejavnost hkrati registrirana dejavnost kot samostojni podjetnik ali pravna oseba;
- predlaga upravni enoti, da odvzame dovoljenje za opravljanje dopolnilne dejavnosti na kmetiji, če niso izpolnjeni pogoji iz 99. člena tega zakona;
- prepove izvajanje storitev z gozdarsko mehanizacijo o okviru strojnih krožkov iz 110. člena tega zakona.

XVIII. KAZENSKE DOLOČBE

176. člen

- (1) Z globo od 2.000 do 10.000 evrov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če:
- da v promet kmetijski pridelek ali živilo, ki ni v skladu s predpisanimi zahtevami ali ni označeno v skladu s predpisi (prvi odstavek 58. člena);
 - pogodbe ne sklene v pisni obliki ali sklenjena pogodba ni skladna s pogoji iz 58.a člena tega zakona;
 - označi z označbo iz prvega odstavka 70. člena tega zakona živilo ali izdelek, ki ni pridelan ali izdelan na kmetiji po receptih, značilnih za kmečke izdelke, in z uporabo pretežnega dela lastnih surovin ali surovin iz lokalnega okolja;
 - z označbo »izbrana kakovost« označi kmetijski pridelek ali živilo, ki ne izpolnjuje predpisanih pogojev iz 70.a člena tega zakona;
 - ravna v nasprotju s šestim odstavkom 70.a člena tega zakona;
 - z neobvezno navedbo kakovosti označi kmetijski pridelek ali živilo, ki ne izpolnjuje predpisanih pogojev iz 70.b člena tega zakona;
 - označi kmetijski pridelek ali živilo z označbo »višja kakovost« v nasprotju s tretjim odstavkom 75. člena tega zakona;
 - označi kmetijski pridelek ali živilo kot kmetijski pridelek ali živilo »zajamčena tradicionalna posebnost« v nasprotju z drugim odstavkom 76. člena tega zakona;

- označi kmetijski pridelek ali živilo z označbo porekla, v nasprotju s prvim odstavkom 77. člena tega zakona ali označi kmetijski pridelek ali živilo z geografsko označbo, v nasprotju s prvim odstavkom 78. člena tega zakona;
- označi naravno mineralno vodo v nasprotju s prvim odstavkom 80. člena tega zakona oziroma je ne vpiše v evidenco iz 148. člena tega zakona;
- opravlja kmetijsko opravilo v nasprotju s 102. členom tega zakona;
- neupravičeno ovira ali omejuje opravljanje kmetijskih opravil (103. člen);
- uporablja kmetijsko gozdarsko mehanizacijo v nasprotju s predpisanimi pogoji za varno delo ali brez potrdila o opravljenem preizkusu znanja o varnem delu s kmetijsko in gozdarsko mehanizacijo ter opremo (prvi in drugi odstavek 112. člena);
- osebe, ki opravljajo strokovno delo pri izvajanju storitev javne službe na področju kmetijstva, nimajo ustrezne strokovne izobrazbe, niso strokovno usposobljene za opravljanje dela na določenem delovnem mestu in ne izpolnjujejo drugih pogojev, določenih s predpisi (prvi odstavek 121. člena);
- ne posreduje resničnih podatkov v zbirke podatkov po tem zakonu (peti odstavek 139. člena);
- se ne vpiše v RKG (prvi odstavek 141. člena);
- ne predloži podatkov, ki jih mora po tem zakonu predložiti, ali jih ne predloži v predpisanem roku (tretji in četrti odstavek 143. člena, drugi odstavek 150. člena, 151. člen, 152. člen, 156. člen, 162.a člen, 162.b člen, 170. člen in 171.a člen);
- sodeluje ali je sodelovala v mreži kmetijskega knjigovodstva in izda katere koli individualne računovodske podatke ali katerekoli druge individualne podrobnosti, s katerimi se je seznanila pri opravljanju svojih dolžnosti ali drugače naključno v okviru tega dela (deseti odstavek 171. člena).

(2) Z globo od 800 do 5.000 evrov se za prekršek kaznuje samostojni podjetnik posameznik, če stori dejanje iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 200 do 1.000 evrov se za prekršek kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, če stori dejanje iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z globo od 200 do 1.000 evrov se za prekršek kaznuje posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če:

- stori dejanje iz prvega odstavka tega člena;
- ravna v nasprotju z 61. členom tega zakona glede majhnih količin, končnega potrošnika in lokalnega trga;
- opravlja storitve v okviru strojnega krožka v nasprotju s 110. členom tega zakona.

177. člen

- (1) Z globo od 6.000 do 18.000 evrov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če:
- če z označevanjem, oglaševanjem oziroma trženjem kmetijskih pridelkov in živil zavaja potrošnika (drugi odstavek 66. člena);
 - če z označevanjem, oglaševanjem oziroma trženjem storitev, povezanih s kmetijsko dejavnostjo, zavaja potrošnika (tretji odstavek 66. člena);
 - kmetijski pridelek ali živilo, za katerega ni izdan certifikat, in pridelovalec ali predelovalec ni vpisan v evidenco pridelovalcev in predelovalcev ekoloških in integriranih kmetijskih pridelkov ali živil, označi z označbo »ekološki« ali »integriran« (prvi odstavek 71. člena);
 - trži pridelke, ki jih prideluje, in ni vpisana v RKG (prvi odstavek 141. člena);
 - pristojnemu inšpektorju ne omogoči nemotenega opravljanja inšpekcijskega nadzorstva ali ga pri tem ovira ali če mu ne da zahtevanih listin, podatkov, pojasnil ali potrebnih predmetov ali če v določenem roku ne ravna v skladu z izvršljivo odločbo, s katero je pristojni inšpektor odredil izvršitev ukrepov, ki jih določa ta zakon (172. člen in sedmi odstavek 174. člena);
 - ne upošteva določb o varstvu interesov potrošnikov po prvi (a), (b) in (c) točki 8. člena Uredbe 178/2002/ES tako, da ne zagotovi potrošnikom podlage za izbiro v zvezi z živilo, ki jih uživajo, in ne prepreči goljufivih ali zavajajočih postopkov, ponarejanja živil in vseh drugih postopkov, ki potrošnika lahko zavajajo.

(2) Z globo 1.500 do 9.000 evrov se za prekršek kaznuje samostojni podjetnik posameznik, če stori dejanje iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 600 do 1.800 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, če stori dejanje iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z globo od 600 do 1.800 eurov se za prekršek kaznuje posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če:

- stori dejanje iz prvega odstavka tega člena;
- prodaja pridelke v nasprotju 61.a členom tega zakona;
- če z označevanjem, oglaševanjem oziroma trženjem kmetijskih pridelkov in živil zavaja potrošnika (drugi odstavek 66. člena);
- če z označevanjem, oglaševanjem storitev, povezanih s kmetijsko dejavnostjo, zavaja potrošnika (tretji odstavek 66. člena);
- opravlja dopolnilno dejavnost brez predpisanega dovoljenja ali v nasprotju z dovoljenjem (prvi odstavek 101. člena).